

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/51/EU,

annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014,

direktiivien 2003/71/EY ja 2009/138/EY sekä asetusten (EY) N:o 1060/2009, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50, 53, 62 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuosien 2007 ja 2008 finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan merkittäviä puutteita, joita on paljastunut sekä yksittäistapauksissa että koko finanssijärjestelmässä. Kansalliselle pohjalle luodut valvontamallit ovat jääneet jälkeen finanssipalvelujen kansainvälistymisestä sekä nykypäivän yhdentyneiden ja yhteenliittyneiden eurooppalaisten finanssimarkkinoiden, joilla monet finanssilaitokset harjoittavat toimintaansa yli rajojen, todellisuudesta. Kriisi on paljastanut puutteita kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välisessä yhteistyössä, yhteensovittamisessa ja siinä, miten yhdenmukaisesti nämä viranomaiset soveltavat unionin oikeutta, samoin kuin niiden välisessä luottamuksessa.
- (2) Euroopan parlamentti on ennen finanssikriisiä ja sen aikana hyväksymissään päätöslauselmissa esittänyt siirtymistä yhtenäisempään eurooppalaiseen valvontaan aidosti tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi kaikille toimijoille unionin tasolla sekä sitä, että tällainen valvonta vastaisi paremmin unionin finanssimarkkinoiden lisääntyvän yhdentymisen vaatimuksia (erityisesti 13 päivänä huhtikuuta 2000 annettu päätöslauselma komission tiedonannosta rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttamisesta: toimintasuunnitelma, 21 päivänä marraskuuta 2002 annettu päätöslauselma toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöistä unionissa, 11 päivänä heinäkuuta 2007 annettu päätöslauselma rahoituspalvelupolitiikkaa 2005–2010 koskevasta valkoisesta kirjasta, 23 päivänä syyskuuta 2008 annettu päätöslauselma suosituksista komissiolle riskirahastoista ja yksityisistä pääomasijoitusrahastoista ja 9 päivänä lokakuuta 2008 annettu päätöslauselma ja siihen liitetyt suositukset komissiolle Lamfalussy-prosessin jatkotoimista: tuleva valvontarakenne sekä 22 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvensi II) ja 23 päivänä huhtikuuta 2009 vahvistettu kanta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista).

⁽¹⁾ EUVL C 159, 28.5.2011, s. 10.

⁽²⁾ EUVL C 218, 23.7.2011, s. 82.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, annettu 14. huhtikuuta 2014.

- (3) Marraskuussa 2008 komissio pyysi Jacques de Larosièren johtamaa korkean tason asiantuntijaryhmää antamaan suosituksia Euroopan valvontajärjestelyjen vahvistamisesta unionin kansalaisten suojan parantamiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi rahoitusjärjestelmään. Loppuraportissaan, jonka korkean tason asiantuntijaryhmä julkaisi 25 päivänä helmikuuta 2009, jäljempänä 'de Larosièren raportti', se suositteli, että valvontakehystä vahvistettaisiin, jotta finanssikriisien riski vähenisi ja jotta tällaiset kriisit eivät olisi tulevaisuudessa yhtä vakavia. Se suositteli pitkälle meneviä uudistuksia unionin finanssialan valvontarakenteeseen. Mainitussa de Larosièren raportissa suositeltiin myös sellaisen Euroopan finanssivalvojen järjestelmän perustamista, johon kuuluisi kolme Euroopan valvontaviranomaista, yksi pankkialaa, yksi arvopaperialaa ja yksi vakuutus- ja lisäeläkealaa varten, sekä Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamista.
- (4) Rahoitusjärjestelmän vakaus on edellytys sille, että reaalityössä voidaan luoda työpaikkoja, tarjota luottoa ja edistää kasvua. Finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan vakavia puutteita, minkä vuoksi ei ole pystytty ennakoimaan makrotason vakauden kielteistä kehitystä tai estämään liiallista riskien kasautumista rahoitusjärjestelmään.
- (5) Eurooppa-neuvosto suositteli 18 ja 19 päivänä kesäkuuta 2009 pidetyn kokouksensa päätteeksi annetuissa päätelmissä, että perustetaan Euroopan finanssivalvojen järjestelmä, joka käsittää kolme uutta Euroopan valvontaviranomaista. Se suositteli myös, että järjestelmän tarkoituksena olisi oltava parantaa kansallisen valvonnan laatua ja johdonmukaisuutta, lujittaa rajat ylittävien yritysyhmien valvontaa ja perustaa eurooppalainen yhteinen säännöstö, jota sovelletaan kaikkiin sisämarkkinoilla toimiviin rahoituslaitoksiin. Eurooppa-neuvosto tähdensi, että Euroopan valvontaviranomaisilla olisi oltava myös valtuudet valvoa luottoluokituslaitoksia, ja se pyysi komissiota tekemään konkreettisia ehdotuksia siitä, kuinka Euroopan finanssivalvojen järjestelmällä, jäljempänä 'EFVJ', voisi olla vahva asema kriisitilanteissa.
- (6) Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat vuonna 2010 kolme asetusta Euroopan valvontaviranomaisten perustamisesta: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1093/2010 ⁽¹⁾ Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ⁽²⁾ Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, myös 'EIOPA') perustamisesta ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010 ⁽³⁾ Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, myös 'EAMV') perustamisesta; kaikki nämä Euroopan valvontaviranomaiset ovat osa EFVJ:ää.
- (7) Jotta EFVJ toimisi tehokkaasti, lainsäätämisyjärjestyksessä annettuja unionin säädöksiä on tarpeen muuttaa aloilla, joilla mainitut kolme Euroopan valvontaviranomaista toimivat. Tällaiset muutokset koskevat Euroopan valvontaviranomaisten tiettyjen valtuuksien soveltamisalan määrittelyä, tiettyjen valtuuksien sisällyttämistä voimassa oleviin menettelyihin, joista säädetään asiaa koskevissa unionin lainsäätämisyjärjestyksessä annetuissa säädöksissä, sekä Euroopan valvontaviranomaisten sujuvan ja tehokkaan toiminnan varmistamista EFVJ:n yhteydessä.
- (8) Kolmen Euroopan valvontaviranomaisen perustamisen yhteydessä olisi sen vuoksi myös laadittava yhteinen säännöstö, jolla voidaan varmistaa jatkuva yhdenmukaistaminen ja yhtenäinen soveltaminen ja edistää siten sisämarkkinoiden entistäkin tehokkaampaa toimintaa ja mikrotason valvonnan tehokkaampaa täytäntöönpanoa. EFVJ:n perustamisasetusten mukaan Euroopan valvontaviranomaiset voivat laatia asianomaisessa lainsäädännössä erityisesti määritellyillä aloilla teknisten standardien luonnoksia, jotka toimitetaan komissiolle, jotta tämä hyväksyisi ne Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 ja 291 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä tai täytäntöönpanosäädöksillä. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/78/EU ⁽⁴⁾ määritettiin ensimmäiset tällaiset alat, ja tässä direktiivissä olisi määritettävä muita aloja, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2003/71/EY ja 2009/138/EY ⁽⁵⁾, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ⁽⁶⁾ sekä asetusten (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 osalta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/78/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen), Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) toimivaltuuksien osalta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 120).

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/138/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II) (EUVL L 335, 17.12.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1060/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, luottoluokituslaitoksista (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1).

- (9) Asianomaisissa lainsäätämisyjärjestyksessä annetuissa säädöksissä olisi vahvistettava alat, joilla Euroopan valvontaviranomaisilla on toimivalta laatia teknisten standardien luonnoksia, ja se, miten kyseiset standardit olisi hyväksyttävä. Asianomaisissa lainsäätämisyjärjestyksessä annetuissa säädöksissä olisi säädettävä osista, ehdoista ja erityisvaatimuksista, kuten Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklassa määrätään delegoitujen säädösten osalta.
- (10) Määritettäessä aloja, joilla teknisiä standardeja olisi vahvistettava, olisi pyrittävä siihen, että yhdenmukaisen sääntösten luomisella ei mutkisteta kohtuuttomasti sääntelyä ja täytäntöönpanoa. Olisi valittava vain ne alat, joilla yhdenmukaiset tekniset säännöt todennäköisesti edistävät merkittävästi ja tosiasiallisesti asianomaisten lainsäätämisyjärjestyksessä annettujen säädösten tavoitteiden saavuttamista, ja varmistettava, että poliittisten päätösten tekemisestä vastaavat Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio tavanomaisia menettelyjään noudattaen.
- (11) Teknisissä standardeissa olisi käsiteltävä aidosti teknisiä asioita, jolloin niiden laatimiseen tarvitaan valvonnan asiantuntijoiden perehtyneisyyttä. Delegoituina säädöksinä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla hyväksytyissä teknisissä sääntelystandardeissa olisi edelleen kehitettävä, täsmennettävä ja määritettävä edellytyksiä, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston antamiin lainsäätämisyjärjestyksessä annettuihin säädöksiin sisältyvien sääntöjen jatkuvaa yhdenmukaistamista, täydentämällä tai muuttamalla niiden muita kuin keskeisiä osia. Täytäntöönpanosäädöksinä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan nojalla hyväksytyissä teknisissä täytäntöönpanostandardeissa olisi puolestaan vahvistettava edellytykset, jotka koskevat unionin lainsäätämisyjärjestyksessä annettujen säädösten oikeudellisesti sitovien osien yhteisestä soveltamisesta. Teknisiin standardeihin ei saisi liittyä toimintapoliittisia valintoja.
- (12) Teknisten sääntelystandardien osalta on aiheellista soveltaa tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädettyä menettelyä. Tekniset täytäntöönpanostandardit olisi hyväksyttävä tapauksen mukaan asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 15 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.
- (13) Teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien olisi edistettävä finanssipalveluoikeutta koskevan yhteisen sääntösten laatimista, kuten Eurooppa-neuvosto vahvisti kesäkuussa 2009 esittämässään päätelmässä. Siltä osin kuin tietyt unionin säädöksiin sisältyviä vaatimuksia ei ole yhdenmukaistettu kaikilta osin, kyseisten vaatimusten soveltamisedellytyksiä kehittävät, täsmentävät tai määrittävät tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit eivät valvonnan ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti saisi estää jäsenvaltioita vaatimasta lisätietoja tai asettamasta tiukempia vaatimuksia. Teknisissä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeissa olisi sen vuoksi sallittava jäsenvaltioiden vaatia lisätietoja tai asettaa tiukempia vaatimuksia tietyillä aloilla, jos kyseisissä säädöksissä säädetään tällaisesta harkintavallasta.
- (14) Asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 mukaisesti Euroopan valvontaviranomaisien olisi, ennen kuin ne toimittavat tekniset sääntely- tai täytäntöönpanostandardit komissiolle, järjestettävä tarvittaessa kyseisiä standardeja koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoitava niihin mahdollisesti liittyviä kustannuksia ja hyötyjä.
- (15) Teknisissä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeissa olisi voitava vahvistaa siirtymätoimenpiteitä, joilla on riittävän pitkät määräajat, jos välittömän täytäntöönpanon kustannukset olisivat kohtuuttomia niistä saataviin hyötyihin verrattuna.
- (16) Tätä direktiiviä hyväksyttäessä työ, joka liittyy direktiivin 2009/138/EY mukaisten puitesääntöjen ensimmäisten täytäntöönpanotoimenpiteiden valmisteluun ja niitä koskevaan kuulemiseen, on edennyt hyvin. Jotta mainitut toimenpiteet saataisiin viimeistelyä varhaisessa vaiheessa, on aiheellista antaa komissiolle siirtymäkauden ajaksi valta hyväksyä tässä direktiivissä säädetyt tekniset sääntelystandardit delegoitujen säädösten hyväksymistä koskevaa menettelyä noudattaen. Tällaisten delegoitujen säädösten muutokset tai siirtymäkauden päätyttyä mahdolliset tekniset sääntelystandardit direktiivin 2009/138/EY panemiseksi täytäntöön olisi hyväksyttävä asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

- (17) Lisäksi on aiheellista antaa EIOPAn kahden vuoden siirtymäkauden päätyttyä ehdottaa eräiden delegoitujen säädösten saattamista ajan tasalle teknisten sääntelystandardien muodossa. Ajan tasalle saattamisen olisi koskettava vain asianomaisten delegoitujen säädösten teknisiä näkökohtia, eikä siihen saisi liittyä strategisia päätöksiä tai toimintapolitiittisia valintoja.
- (18) Kun EIOPA valmistele ja laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi delegoitujen säädösten mukauttamiseksi rahoitusmarkkinoiden tekniseen kehitykseen, komission olisi varmistettava, että tiedot kyseisten teknisten sääntelystandardien luonnosten soveltamisalasta toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (19) Asetuksissa (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 säädetään menettelystä, jolla ratkaistaan kansallisten valvontaviranomaisten välisiä erimielisyyksiä. Jos kansallinen valvontaviranomainen on eri mieltä toisen kansallisen valvontaviranomaisen toimeen liittyvästä menettelystä, toimen sisällöstä tai toimien puutteesta sellaisilla lainsäätämisyjärjestyksessä annetuissa unionin säädöksissä mainittujen asetusten mukaisesti määritetyillä aloilla, joilla useamman kuin yhden jäsenvaltion kansallisten valvontaviranomaisten on asiaa koskevan lainsäätämisyjärjestyksessä annettun säädöksen mukaan tehtävä yhteistyötä, koordinoitava toimintaansa tai tehtävä yhteisiä päätöksiä, kyseessä olevan Euroopan valvontaviranomaisen olisi voitava auttaa yhden asianomaisen kansallisen valvontaviranomaisen pyynnöstä viranomaisia pääsemään sopimukseen Euroopan valvontaviranomaisen asettamassa määräajassa, jossa olisi otettava huomioon asiaa koskevassa lainsäädännössä mahdollisesti asetetut määräajat sekä asian monimutkaisuus ja kiireellisyys. Erimielisyyden jatkuessa Euroopan valvontaviranomaisen olisi voitava ratkaista asia.
- (20) Asetuksissa (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 edellytetään, että tapaukset, joihin voidaan soveltaa kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemista koskevaa menettelyä, on määriteltävä alakohtaisessa lainsäädännössä. Tässä direktiivissä olisi määritettävä ensimmäiset tällaiset tapaukset vakuutus- ja jälleenvakuutuslalla rajoittamatta muiden tapausten ottamista mukaan tulevaisuudessa. Tämä direktiivi ei saisi estää Euroopan valvontaviranomaisia toimimasta muiden valtuuksien mukaisesti tai hoitamasta asetuksissa (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 määritellyjä tehtäviä, mukaan luettuina ei-sitova sovittelu ja unionin oikeuden yhtenäisen, tehokkaan ja vaikuttavan soveltamisen edistäminen. Lisäksi tarvitaan muutoksia aloilla, joita koskevassa oikeudessa on jo vahvistettu jokin ei-sitova sovittelu-muoto tai joilla on asetettu määräaikoja yhden tai useamman kansallisen valvontaviranomaisen tekemille yhteisille päätöksille, jotta varmistetaan selkeys ja mahdollisimman häiriötön menettely yhteisen päätöksen tekemisessä ja jotta Euroopan valvontaviranomaiset voisivat tarvittaessa ratkaista erimielisyyksiä. Erimielisyyksien ratkaisemista koskeva sitova menettely on suunniteltu sellaisia tilanteita varten, joissa kansalliset valvontaviranomaiset eivät voi ratkaista keskenään unionin oikeuden noudattamiseen liittyviä menettely- tai asiakysymyksiä.
- (21) Tässä direktiivissä olisi sen vuoksi määritettävä tilanteet, joissa voi olla tarpeen ratkaista unionin lainsäädännön noudattamiseen liittyvä menettely- tai asiakysymys ja joissa kansalliset valvontaviranomaiset eivät ehkä kykene ratkaisemaan asiaa itse. Tällaisessa tilanteessa yhden asianomaisista kansallisista valvontaviranomaisista olisi voitava saattaa asia kyseessä olevan Euroopan valvontaviranomaisen käsiteltäväksi. Kyseisen Euroopan valvontaviranomaisen olisi toimittava perustamisasetuksensa ja tämän direktiivin mukaisesti. Sen olisi voitava edellyttää asianomaisilta kansallisilta valvontaviranomaisilta erityistoimia tai toimista pidättäytymistä asian ratkaisemiseksi ja unionin lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi kyseisiä kansallisia valvontaviranomaisia sitovasti. Tapauksissa, joissa asiaa koskeva lainsäätämisyjärjestyksessä annettu unionin säädös antaa jäsenvaltioille harkintavaltaa, Euroopan valvontaviranomaisen päätökset eivät saisi korvata kansallisten valvontaviranomaisten harkintavallan käyttöä, kun käyttö tapahtuu unionin oikeuden mukaisesti.
- (22) Direktiivissä 2009/138/EY säädetään yhteisistä päätöksistä, kun hyväksytään hakemuksia, jotka koskevat sisäisen mallin käyttöä ryhmän ja tytäryrityksen tasoilla, tai hakemuksia, jotka koskevat tytäryrityksen sisällyttämistä kyseisen direktiivin 238 ja 239 artiklan soveltamisalaa, ja kun ryhmävalvoja nimetään direktiivin 247 artiklassa säädetyistä perusteista poikkeavan perusteen mukaan. Näitä aloja koskevalla muutoksella olisi tehtävä selväksi, että jos erimielisyyttä esiintyy, EIOPA voi ratkaista erimielisyyden asetuksessa (EU) N:o 1094/2010 säädetyssä menettelyä noudattaen. Tästä lähestymistavasta käy selkeästi ilmi, että EIOPA ei saisi korvata kansallisten valvontaviranomaisten harkintavallan käyttöä, mutta erimielisyydet olisi voitava ratkaista ja yhteistyötä olisi voitava tiivistää, ennen kuin kansallinen valvontaviranomainen tekee lopullisen päätöksen tai se annetaan tiedoksi laitokselle. EIOPAn olisi ratkaistava erimielisyyksiä kansallisten valvontaviranomaisten ristiriitaisten näkemysten sovitte-
telun avulla.

- (23) EFVJ:ään perustuvassa uudessa valvontarakenteessa kansallisten valvontaviranomaisten edellytetään tekevän tiivistä yhteistyötä Euroopan valvontaviranomaisten kanssa. Asiaa koskeviin lainsäätämisyjärjestyksessä annettuihin säädöksiin tehtävillä muutoksilla olisi varmistettava, että asetuksiin (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 sisällyttyille tiedonantovelvollisuuksille ei ole oikeudellisia esteitä ja että tietojen antaminen ei tarpeettomasti lisää hallinnollista taakkaa.
- (24) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä olisi vaadittava antamaan kansallisille valvontaviranomaisille ainoastaan valvonnan kannalta merkitykselliset tiedot, kun otetaan huomioon direktiivissä 2009/138/EY vahvistetut valvonnan tavoitteet. Täydellistä eräkohtaista luetteloa varoista koskevia tietoja ja muita useammin kuin vuosittain annettavia tietoja olisi vaadittava vain silloin, kun hyöty lisätiedoista, joita kansalliset valvontaviranomaiset saavat yritysten taloudellisen aseman vakauden seuraamiseksi tai päätöstensä mahdollisten rahoitusjärjestelmän vakautteen kohdistuvien vaikutusten huomioon ottamiseksi, on suurempi kuin kyseisten tietojen laskentaan ja toimittamiseen liittyvä rasite. Kansallisten valvontaviranomaisten olisi yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden arvioituaan voitava sallia rajoitukset raportoitavien tietojen raportointiväliin ja laajuuteen tai vapauttaa yritys eräkohtaisesta raportoinnista vain silloin, kun kyseinen yritys ei ylitä tiettyjä kynnyksarvoja. Olisi varmistettava, että pienimmät yritykset voivat hyötyä rajoituksista ja vapautuksista ja että kyseiset yritykset eivät edusta yli 20:tä prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista.
- (25) Jotta voidaan varmistaa, että osakasyrityksinä olevien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tai vakuutushallintayhtiöiden ryhmätasolla raportoimat tiedot ovat tarkkoja ja täydellisiä, kansalliset valvontaviranomaiset eivät saisi sallia rajoituksia raportoitaviin tietoihin tai vapauttaa ryhmään kuuluvia yrityksiä eräkohtaisesta raportoinnista, paitsi jos kansalliset valvontaviranomaiset ovat vakuuttuneita siitä, että raportointi olisi epätarkoituksenmukaista ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden huomioon ottaen.
- (26) Aloilla, joilla komissiolla on nykyisin direktiivin 2009/138/EY nojalla toimivalta toteuttaa täytäntöönpanotoimenpiteitä ja kyseiset toimenpiteet ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklassa tarkoitettuja muita kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan kyseisen direktiivin tiettyjä, muita kuin keskeisiä osia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä kyseisen artiklan mukaisesti tai teknisiä sääntelystandardeja asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.
- (27) Sen varmistamiseksi, että kaikkiin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, jotka laskevat direktiivin 2009/138/EY mukaisen vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan perusteella, sovelletaan samaa kohtelua, tai markkinakehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä, jotka koskevat vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaa standardikaavan perusteella.
- (28) Jos riskejä ei oteta missään alamoduulissa riittävästi huomioon, EIOPAlle olisi siirrettävä valta kehittää luonnoksia teknisisi sääntelystandardeiksi, jotka liittyvät määrällisiin rajoituksiin ja varojen hyväksyttävyyttä koskeviin perusteisiin standardikaavan perusteella lasketussa vakavaraisuuspääomavaatimuksessa.
- (29) Jotta vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voisivat direktiivin 2009/138/EY mukaisesti laskea vakuutusteknisen vastuuvelan yhdenmukaisesti, keskuselimen on tarpeen koota, julkaista ja päivittää säännöllisin väliajoin tietyt asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään liittyvät tekniset tiedot, joissa otetaan huomioon rahoitusmarkkinoilla tehdyt huomiot. Riskittömän korkokäyrän määrittävänä olisi oltava läpinäkyvä. Koska kyseiset tehtävät ovat luonteeltaan teknisiä ja vakuutuksiin liittyviä, ne olisi annettava EIOPAlle.
- (30) Asiaankuuluvalla riskittömällä korkokäyrällä olisi vältettävä vakuutusteknisen vastuuvelan ja hyväksyttävän oman varallisuuden keinotekoinen volatilitteetti ja tarjottava kannustin hyvään riskinhallintaan. Riskittömien korkojen ekstrapoloinnin lähtökohta olisi valittava siten, että yritykset voivat sovittaa joukkovelkakirjalainoihin kassavirrat, jotka diskontataan ekstrapoloimattomien korkojen kanssa parhaan estimaatin laskennassa. Tämän direktiivin voimaantuloajankohdan kaltaisissa markkinaoloissa riskittömien korkojen ekstrapoloinnin lähtökohdan olisi erityisesti euron osalta oltava 20 vuoden maturiteetti. Tämän direktiivin voimaantuloajankohdan kaltaisissa markkinaoloissa asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidun osan olisi erityisesti euron osalta lähennytävä päätekorkoa siten, että ekstrapoloinnin lähtökohdan 40 vuodella ylittävien maturiteettien osalta ekstrapoloidut termiinikorot eivät poikkea enempää kuin kolme peruspistettä päätekorosta. Muiden valuuttojen kuin

euron osalta olisi otettava huomioon paikallisten joukkovelkakirjalaina- ja vaihtosopimusmarkkinoiden ominaispiirteet määrittäessä riskittömien korkojen ekstrapoloinnin lähtökohtaa ja asianmukaista lähentymisjaksoa päätekorkoon.

- (31) Kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset pitävät joukkovelkakirjalainoja tai muita kassavirtaominaisuuksiltaan samankaltaisia omaisuuseriä hallussaan erääntymispäivään saakka, ne eivät ole alttiina kyseisiin omaisuuseriin liittyvien vaihtelevien korkomarginaalien riskille. Jotta voitaisiin välttää varojen muuttuvien korkomarginaalien vaikutus kyseisten yritysten oman varallisuuden määrään, niiden olisi sallittava korjata asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää parhaan estimaatin laskemiseksi omaisuuseriensä korkomarginaalien muutosten mukaisesti. Tällaisen vastaavuuskorjauksen soveltamiselle olisi saatava valvontaviranomaisen hyväksyntä, ja varoja ja velkoja koskevilla tiukoilla vaatimuksilla olisi varmistettava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat pitää omaisuuserät hallussaan erääntymispäivään saakka. Erityisesti varojen ja velkojen kassavirrat olisi sovittava toisiinsa, ja varoja olisi korvattava vastaavuuden säilyttämiseksi ainoastaan silloin, kun odotetut kassavirrat ovat olennaisesti muuttuneet esimerkiksi joukkovelkakirjalainan luokituksen alentamisen tai sen liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyyden takia. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi julkistettava vastaavuuskorjauksen vaikutus taloudelliseen asemaansa riittävän läpinäkyvyyden varmistamiseksi.
- (32) Jotta voitaisiin estää prosyklinen sijoituskäyttäytyminen, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi sallittava korjata asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyrää vakuutusteknisen vastuuvelan parhaan estimaatin laskemiseksi vähentääkseen joukkovelkakirjalainojen liioiteltujen korkomarginaalien vaikutusta. Tällaisen volatiliiteettikorjauksen olisi perustuttava kyseisten yritysten asiaankuuluvien valuuttojen viitesalkkuihin ja edustavuuden varmistamiseksi tarvittaessa kansallisten vakuutusmarkkinoiden viitesalkkuihin. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi julkistettava volatiliiteettikorjauksen vaikutus taloudelliseen asemaansa riittävän läpinäkyvyyden varmistamiseksi.
- (33) Koska diskonttaus on tärkeää vakuutusteknisen vastuuvelan laskennassa, direktiivillä 2009/138/EY olisi varmistettava yhdenmukaiset edellytykset, jotka koskevat diskonttokorkojen valintaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissä. Yhdenmukaisten edellytysten varmistamiseksi komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa vahvistaa parhaan estimaatin laskennassa käytettävistä asiaankuuluvista riskittömistä korkokäyristä, vastaavuuskorjauksen laskennassa käytettävistä perusmarginaaleista ja volatiliiteettikorjauksista. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä olisi käytettävä EIOPAlta saatuja ja sen julkaisemia teknisiä tietoja. Näitä täytäntöönpanosäädöksiä annettaessa olisi käytettävä neuvoo-antavaa menettelyä.
- (34) Asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka koskevat asiaankuuluvia riskittömiä korkokäyriä, komission olisi kuitenkin annettava asiassa välittömästi sovellettavat täytäntöönpanosäädökset.
- (35) Jotta voitaisiin lieventää mahdollisia aiheettomia prosyklisiä vaikutuksia, ajanjaksoa, jonka kuluessa vakavaraisuuspääomavaatimus on jälleen täytettävä, olisi pidennettävä poikkeuksellisissa epäsuotuisissa tilanteissa, kuten silloin, kun rahoitusmarkkinoilla ilmenee vakava häiriö, korkotasoa pysyy pitkään alhaisena ja sattuu merkittävästi vaikuttava katastrofitapahtuma, ja kun tällaiset tilanteet vaikuttavat vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä. EIOPAn tehtävänä olisi oltava todeta poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolo, ja komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä toimenpiteitä delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä, joissa määritetään tarkemmin sovellettavat perusteet ja menettelyt.
- (36) Tämän direktiivin mukaiseen asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyriin sovellettavan vastaavuuskorjauksen yhteydessä vaatimus siitä, että vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkku, johon vastaavuuskorjausta sovelletaan, ja varattu sijoitussalkku yksilöidään, järjestetään ja hoidetaan erillään yritysten muusta toiminnasta, ja ettei varattua sijoitussalkkua voida käyttää yritysten muusta toiminnasta syntyneiden tappioiden kattamiseen, olisi ymmärrettävä ilmaisen taloudellisessa merkityksessä. Sen ei pitäisi sisältää jäsenvaltioihin kohdistuvaa vaatimusta, että kansalliseen lainsäädäntöön sisältyy korvamerkityn rahaston oikeudellinen käsite. Vastaavuuskorjausta käyttävien yritysten olisi yksilöitävä, järjestettävä ja hoidettava omaisuuserien ja velvoitteiden salkku erillään muista liiketoiminnan osista, eikä niiden sen vuoksi pitäisi sallia kattavan muualla liiketoiminnassa syntyviä riskejä

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

varattua sijoitussalkkua käyttäen. Tämä mahdollistaa tehokkaan salkunhoidon, mutta rajallinen siirrettävyys ja hajauttamismahdollisuus varatun salkun ja muun yrityksen välillä olisi otettava huomioon vastaavuuskorjausta käytettäessä omaan varallisuuteen ja vakavaraisuuspääomavaatimukseen tehtävissä korjauksissa.

- (37) Tässä direktiivissä tarkoitetun viitesalkun korkomarginaali olisi määritettävä läpinäkyvästi käyttäen tarvittaessa asiaankuuluvia indeksejä.
- (38) Jotta voitaisiin varmistaa tässä direktiivissä säädettyjen riskittömiä korkokäyriä ja vakuutusteknisiä vastuuelkoja koskevien volatilitteettikorjauksen, vastaavuuskorjauksen ja siirtymätoimenpiteiden läpinäkyvä soveltaminen, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten olisi julkistettava näiden toimenpiteiden soveltamatta jättämisen vaikutus taloudelliseen asemaansa, myös vaikutus vakuutusteknisen vastuuelvan määrään, vakavaraisuuspääomavaatimukseen, direktiivin 2009/138/EY mukaiseen vähimmäispääomavaatimukseen, omaan perusvarallisuuteen sekä vähimmäispääomavaatimuksen ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaiseen hyväksyttävän oman varallisuuden määrään.
- (39) Jäsenvaltioiden olisi voitava kansallisessa lainsäädännössään antaa kansallisille valvontaviranomaisilleen toimivaltaa sallia ja poikkeuksellisissa oloissa torjua volatilitteettikorjauksen käyttöä.
- (40) Sen varmistamiseksi, että tietyt vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavassa käytettävät tekniset tiedot toimitetaan yhdenmukaisesti ja että esimerkiksi luokitusten käytössä voidaan noudattaa yhdenmukaistettuja lähestymistapoja, EIOPAlle olisi annettava erityistehtäviä. Luottoluokituslaitosten tunnustaminen olisi yhtenäistettävä ja saatettava vastaamaan asetusta (EY) N:o 1060/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013 ⁽¹⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/36/EU ⁽²⁾. Päällekkäisyyttä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 kanssa olisi vältettävä, ja sen vuoksi asetuksilla (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 perustettujen Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitean tehtävä on perusteltu. EIOPAn olisi hyödynnettävä mahdollisimman paljon EAMV:n osaamista ja kokemusta. Kyseisten tehtävien yksityiskohtainen suorittamistapa olisi määritettävä tarkemmin toimenpiteissä, jotka hyväksytään delegoiduilla säädöksillä tai täytäntöönpanosäädöksillä.
- (41) EIOPAn julkaisemat aluehallintojen ja paikallisviranomaisten luettelot eivät saisi olla yksityiskohtaisempia kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että kyseisiä hallintoja ja viranomaisia kohdellaan samalla tavoin ainoastaan silloin, kun saamiin liittyvät riskit ovat samat kuin keskushallinnoilla.
- (42) Jotta voidaan varmistaa direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettu yhdenmukainen lähestymistapa sen määrittämiseen, milloin tervehdyttämisjakson pidentäminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen rikkomisten tapauksessa sallitaan, olisi määritettävä olosuhteet, jotka muodostavat poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen. EIOPAn tehtävänä olisi oltava todeta poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolo, ja komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä toimenpiteitä delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä, joissa määritetään tarkemmin poikkeuksellisen epäsuotuisassa tilanteessa sovellettavat perusteet ja menettelyt.
- (43) Jotta voidaan varmistaa eri alojen välinen johdonmukaisuus ja poistaa epäsuhta, joka vallitsee lainoja vaihdantakelpoisiksi arvopapereiksi ja muiksi rahoitusvälineiksi uudelleenjärjesteltyjen yritysten (alullepanijat tai järjestelijät) etujen ja tällaisiin arvopapereihin tai välineisiin sijoittavien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten etujen välillä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä toimenpiteitä direktiivissä 2009/138/EY tarkoitettuihin uudelleenpake-toituihin lainoihin tehtävien sijoitusten puitteissa delegoiduilla säädöksillä, joissa määritetään tarkemmin vaatimusten lisäksi myös niiden rikkomisesta aiheutuvat seuraukset.
- (44) Niiden menettelyjen lähentämiseksi, joita valvontaviranomaiset noudattavat hyväksyessään direktiivin 2009/138/EY säännösten mukaisesti yrityskohtaisia parametreja, mallin muuttamisessa noudatettavia toimintalinjoja ja erillisyyhtiöitä sekä asettaessaan ja poistaessaan lisäpääomavaatimuksia, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä toimenpiteitä delegoiduilla säädöksillä, joissa määritetään tarkemmin kyseisillä aloilla noudatettava asianmukainen menettely.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2010, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostointia ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

- (45) Kansainvälisessä vakuutusvalvojen järjestössä (International Association of Insurance Supervisors, IAIS) kehitetään parhaillaan maailmanlaajuisia riskiperusteista vakavaraisuusstandardia, ja se edistää edelleen valvonnan koordinaatiota ja yhteistyötä kansainvälisellä tasolla. Direktiivin 2009/138/EY säännökset, jotka koskevat komission delegoituja säädöksiä, joilla määritetään kolmansien maiden vakavaraisuusjärjestelyjen vastaavuus, ovat sopusoinnussa niiden tavoitteiden kanssa, joiden mukaisesti edistetään kansainvälistä lähentymistä riskiperusteisten vakavaraisuusjärjestelyjen ottamiseksi käyttöön. Jotta voitaisiin ottaa huomioon, että jotkin kolmannet maat saattavat tarvita enemmän aikaa sopeutuakseen ja ottaakseen käyttöön vakavaraisuusjärjestelyn, joka täyttää kaikki perusteet sen tunnustamiseksi vastaavaksi, on tarpeen täsmentää kolmansien maiden järjestelyjen käsittelyssä noudatettavat edellytykset kyseisten kolmansien maiden tunnustamiseksi väliaikaisesti vastaaviksi. Väliaikaista vastaavuutta koskevissa komission delegoiduissa säädöksissä olisi tarpeen mukaan otettava huomioon kansainvälinen kehitys. Kun komissio määrittää, että ryhmävalvonnassa käytetty kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely on väliaikaisesti vastaava, valvontaan liittyvä lisäraportointi olisi sallittava vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojelun varmistamiseksi unionissa.
- (46) Kun otetaan huomioon vakuutusmarkkinoiden erityisluonne ja jotta voitaisiin varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kolmansiin maihin sijoittautuneille vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille riippumatta siitä, onko niiden emoyritys sijoittautunut unioniin vai ei, komission olisi voitava määrittää, että kolmas maa on väliaikaisesti vastaava laskettaessa ryhmän vakavaraisuusvaatimuksia ja kyseisten vaatimusten täyttämiseksi hyväksyttävää omaa varallisuutta.
- (47) Jotta voitaisiin varmistaa, että asianomaisille sidosryhmille tiedotetaan asiaankuuluvasti vakuutus- ja jälleenvakuutusryhmien rakenteesta, on tarpeen julkistaa niiden oikeudellista rakennetta sekä hallintoa ja organisaatorakennetta koskevat tiedot. Kyseisten tietojen olisi sisällettävä vähintään tiedot tytäryritysten virallisesta nimestä, liiketoiminnan lajista ja sijoittautumisesta, olennaisista sidosyrityksistä ja merkittävistä sivukonttoreista.
- (48) Komission päätöksissä, joissa kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely todetaan täysin tai väliaikaisesti vastaavaksi, olisi soveltuvin osin otettava huomioon siirtymätoimenpiteiden olemassaolo, kesto ja luonne kyseisessä kolmannen maan järjestelyssä.
- (49) Jotta neuvoston asetuksella (EY) N:o 1435/2003 ⁽¹⁾ perustetut eurooppaosuuskunnat voisivat tarjota vakuutus- ja jälleenvakuutuspalveluja, eurooppaosuuskunta (SCE) on tarpeen sisällyttävä direktiivin 2009/138/EY mukaiseen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten hyväksyttävien oikeudellisten muotojen luetteloon.
- (50) Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vähimmäispääomavaatimusten euromääräisiä vähimmäistasoja olisi mukautettava. Mukauttaminen on seurausta kyseisiä yrityksiä koskevien pääomavaatimusten vähimmäistasojen kausittaisista inflaatiomukautuksista.
- (51) Sairausvakuutusta koskevan vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa olisi otettava huomioon kansalliset tasoitusjärjestelmät sekä muutokset kansallisessa terveydenhuoltolainsäädännössä, sillä ne ovat olennainen osa kyseisten kansallisten terveydenhuoltomarkkinoiden vakuutusjärjestelmää.
- (52) Tietyt Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 202 artiklan nojalla vahvistetut täytäntöönpanovaltuudet olisi korvattava Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla laadituilla asianmukaisilla säännöksillä.
- (53) Komiteamenettelyt olisi tapauskohtaisesti mukautettava Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen, erityisesti sen 290 artiklaan. Jotta voidaan ottaa huomioon rahoitusmarkkinoiden tekninen kehitys ja täsmentää tällä direktiivillä muutetuissa direktiiveissä säädetyt vaatimukset, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. Delegoituja säädöksiä olisi hyväksyttävä erityisesti yksityiskohdista, jotka koskevat hallintovaatimuksia, arvostusta, valvontaan liittyvää raportointia ja tietojen julkistamista, oman varallisuuden määrittystä ja luokitusta, vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa käytettävää standardikaavaa (mukaan luettuina siitä mahdollisesti aiheutuvat muutokset lisäpääomavaatimuksissa) sekä vakuutusteknisen vastuuvelan laskennassa käytettävien menetelmien ja oletusten valintaa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1435/2003, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2003, eurooppaosuuskunnan (SCE) säännöistä (EUVL L 207, 18.8.2003, s. 1).

- (54) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklaa koskevassa julistuksessa (N:o 39), joka on Lissabonin sopimuksen hyväksyneen hallitustenvälisen konferenssin päätösasiakirjan liitteenä, konferenssi pani merkille, että komissio aikoo vakiintuneen käytäntönsä mukaisesti jatkaa jäsenvaltioiden nimeämien asiantuntijoiden kuulemista valmistellessaan sellaisia rahoituspalvelualaa koskevia säädöksiä, jotka annetaan säädösvallan siirron nojalla.
- (55) Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava vastustaa delegoitua säädöstä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun säädös on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika olisi voitava pidentää tärkeillä aihealueilla kolmella kuukaudella. Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi voitava ilmoittaa muille toimielimille, etteivät ne aio vastustaa säädöstä. Delegoitujen säädösten pikainen hyväksyminen on tarpeen erityisesti silloin, kun on noudatettava määräaikoja, esimerkiksi kun perussäädöksessä on asetettu määräaikoja komissiolle delegoitujen säädösten antamisessa.
- (56) Finanssikriisin ja niiden prosyklisen mekanismien vuoksi, jotka vaikuttivat osaltaan kriisin syntymiseen ja pahensivat sen vaikutuksia, finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä (FSB), Baselin pankkivalvontakomitea (BCBS) ja G20-maat antoivat suosituksia rahoitusalan sääntelyn prosyklisen vaikutusten lieventämiseksi. Kyseiset suositukset vaikuttavat suoraan vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, jotka ovat rahoitusjärjestelmän tärkeitä osia.
- (57) Jotta voitaisiin varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen ja makrotason vakauden valvonta koko unionissa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010⁽¹⁾ perustetun Euroopan järjestelmäriskikomitean olisi laadittava räätälöityjä periaatteita unionin taloutta varten.
- (58) Finanssikriisi osoitti, että rahoituslaitokset olivat arvioineet OTC-johdannaisiin liittyvät vastapuoliriskit aivan liian pieniksi. Sen vuoksi G20-maat esittivät syyskuussa 2009, että suurempi osa OTC-johdannaisista selvitettäisiin keskusvastapuolten välityksellä. Ne esittivät myös, että OTC-johdannaisille, joille ei voida tehdä keskusvastapuoliselvitystä, asetettaisiin korkeammat pääomavaatimukset, joissa otettaisiin asianmukaisesti huomioon tällaisiin johdannaisiin liittyvät suuremmat riskit.
- (59) Vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan laskennassa saamia ehdot täyttäviltä keskusvastapuolilta olisi käsiteltävä johdonmukaisesti sen kanssa, miten tällaisia saamia käsitellään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen luottolaitosten ja rahoituslaitosten pääomavaatimuksissa varsinkin ehdot täyttävien keskusvastapuolten ja muiden vastapuolten kohtelussa olevien erojen osalta.
- (60) Jotta pitkän aikavälin kestävä kasvua koskeva unionin tavoite sekä ensisijaisesti vakuutusentottajien suojelua ja myös rahoitusjärjestelmän vakauden varmistamista koskevat direktiivin 2009/138/EY tavoitteet voitaisiin edelleen saavuttaa, komission olisi tarkasteltava uudelleen vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan laskennassa käytettyjen menetelmien, oletusten ja vakioparametrien asianmukaisuutta viiden vuoden kuluessa direktiivin 2009/138/EY soveltamisesta. Uudelleentarkastelun olisi erityisesti perustuttava vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavaa siirtymäkaudella käyttäneiltä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiltä saatuihin kokemuksiin. Uudelleentarkastelussa olisi myös otettava huomioon omaisuuseräluokkien ja rahoitusvälineiden kehitys, näiden omaisuuserien ja rahoitusvälineiden sijoittajien käyttäytyminen sekä rahoituspalveluja koskevassa kansainvälisessä standardoinnissa tapahtunut kehitys. Tiettyjen omaisuuseräluokkien, kuten kiinteätuottoisten arvopapereiden ja pitkäaikaisen infrastruktuurin, vakioparametrien uudelleentarkastelu joudutaan ehkä asettamaan etusijalle.
- (61) Jotta direktiivin 2009/138/EY mukainen siirtyminen uuteen järjestelmään sujuisi ongelmitta, on tarpeen säätää vaiheistuksesta ja erityisistä siirtymätoimenpiteistä. Siirtymätoimenpiteillä olisi pyrittävä välttämään markkinahäiriöt, rajoittamaan olemassa oleviin tuotteisiin kohdistuvia vaikutuksia ja varmistamaan vakuutuslaitosten saatavuus. Siirtymätoimenpiteiden olisi kannustettava yrityksiä siirtymään mahdollisimman pian uuden järjestelmän erityisvaatimusten noudattamiseen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).

- (62) On tarpeen säätää vakuutusyriyten Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/41/EY⁽¹⁾ 4 artiklan nojalla harjoittamaan ammatillisia lisäeläkkeitä koskevaan liiketoimintaan sovellettavasta siirtymäkauden järjestelmästä, kun komissio tarkastelee uudelleen kyseistä direktiiviä. Siirtymäkauden järjestelmä olisi lakkautettava niin pian kuin direktiivin 2003/41/EY tehdyt muutokset tulevat voimaan.
- (63) Sen estämättä, miten direktiiviä 2009/138/EY aiotaan soveltaa erityisesti arvioinneissa, jotka liittyvät sisäisten mallien hyväksymiseen, omaan lisävarallisuuteen, oman varallisuuden luokitukseen, yrityskohtaisiin parametreihin, erillisyyhtiöihin, duraatioon perustuvaan osakeriskialamoduuliin ja parhaan estimaatin laskentaa suoritettuja maksuja vastaavissa nykyisten sopimusten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteissa koskevaan siirtymäsäännökseen, neuvoston direktiivejä 64/225/EY⁽²⁾, 73/239/EY⁽³⁾, 73/240/EY⁽⁴⁾, 76/580/EY⁽⁵⁾, 78/473/EY⁽⁶⁾, 84/641/EY⁽⁷⁾, 87/344/EY⁽⁸⁾, 88/357/EY⁽⁹⁾ ja 92/49/EY⁽¹⁰⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivejä 98/78/EY⁽¹¹⁾, 2001/17/EY⁽¹²⁾, 2002/83/EY⁽¹³⁾ ja 2005/68/EY⁽¹⁴⁾ (yhdessä 'Solvenssi I'), sellaisina kuin ne ovat muutettuina direktiivin 2009/138/EY liitteessä VI olevassa A osassa luetelluilla säädöksillä, olisi edelleen sovellettava vuoden 2015 loppuun saakka.
- (64) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin ja direktiivin 2009/138/EY osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (65) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita, joita ovat sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen varmistamalla korkeatasoinen, tehokas ja yhdenmukainen vakavaraisuusvalvonta ja sitä koskeva sääntely, vakuutuksenottajien ja edunsaajien ja sitä kautta myös yritysten ja kuluttajien suojeleminen, rahoitusmarkkinoiden eheyden, tehokkuuden ja moitteettoman toiminnan turvaaminen, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpito ja valvonnan kansainvälisen koordinoinnin lujittaminen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (66) Direktiivit 2003/71/EY ja 2009/138/EY sekä asetukset (EY) N:o 1060/2009, (EU) N:o 1094/2010 ja (EU) N:o 1095/2010 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY, annettu 3 päivänä kesäkuuta 2003, ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta (EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10).

(2) Neuvoston direktiivi 64/225/EY, annettu 25 päivänä helmikuuta 1964, sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamisesta jälleenvakuutuksen ja edelleenvakuutuksen osalta (EYVL 56, 4.4.1964, s. 878).

(3) Ensimmäinen neuvoston direktiivi 73/239/EY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1973, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3).

(4) Neuvoston direktiivi 73/240/EY, annettu 24 päivänä heinäkuuta 1973, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamisesta (EYVL L 228, 16.8.1973, s. 20).

(5) Neuvoston direktiivi 76/580/EY, annettu 29 päivänä kesäkuuta 1976, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 73/239/EY muuttamisesta (EYVL L 189, 13.7.1976, s. 13).

(6) Neuvoston direktiivi 78/473/EY, annettu 30 päivänä toukokuuta 1978, yhteisön rinnakkaisvakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 151, 7.6.1978, s. 25).

(7) Neuvoston direktiivi 84/641/EY, annettu 10 päivänä joulukuuta 1984, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun ensimmäisen direktiivin (73/239/EY) muuttamisesta erityisesti matkailijoille annetun avun osalta (EYVL L 339, 27.12.1984, s. 21).

(8) Neuvoston direktiivi 87/344/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1987, oikeusturvavakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EYVL L 185, 4.7.1987, s. 77).

(9) Toinen neuvoston direktiivi 88/357/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1988, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta ja säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 73/239/EY muuttamisesta (EYVL L 172, 4.7.1988, s. 1).

(10) Neuvoston direktiivi 92/49/EY, annettu 18. kesäkuuta 1992, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta sekä direktiivien 73/239/EY ja 88/357/EY muuttamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) (EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1).

(11) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 1998, vakuutusyriyryhmään kuuluvien vakuutusyriyten lisävalvonnasta (EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1).

(12) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/17/EY, annettu 19 päivänä maaliskuuta 2001, vakuutusyriyten tervehdyttämisestä ja likvidaatiossa (EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28).

(13) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, henkivakuutuksesta (EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1).

(14) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/68/EY, annettu 16 päivänä marraskuuta 2005, jälleenvakuutuksesta ja neuvoston direktiivien 73/239/EY ja 92/49/EY sekä direktiivien 98/78/EY ja 2002/83/EY muuttamisesta (EUVL L 323, 9.12.2005, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutokset direktiiviin 2003/71/EY

Muutetaan direktiivi 2003/71/EY seuraavasti:

1) Korvataan 5 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jos tarjouksen lopulliset ehdot eivät sisälly ohjelmaesitteeseen eivätkä sen täydennyksiin, ne on arvopapereita yleisölle tarjottaessa aina asetettava sijoittajien saataville ja toimitettava kotijäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, ja toimivaltaisen viranomaisen on annettava ne tiedoksi vastaanottavan jäsenvaltion (vastaanottavien jäsenvaltioiden) toimivaltaiselle viranomaiselle mahdollisimman pian ja, jos mahdollista, ennen arvopapereiden yleisölle tarjoamisen aloittamista tai kaupankäynnin kohteeksi ottamista. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava lopulliset ehdot arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Lopulliset ehdot saavat sisältää ainoastaan arvopaperiliitettä koskevaa tietoa, eikä niitä saa käyttää ohjelmaesitteen täydennyksenä. Tällaisissa tapauksissa sovelletaan 8 artiklan 1 kohdan a alakohtaa.”

2) Korvataan 11 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan osalta johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään esitteessä viittauksin esitettävät tiedot.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

3) Korvataan 13 artiklan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jotta voidaan varmistaa esitteiden hyväksymisen johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään esitteiden hyväksymistä koskevat menettelyt ja edellytykset, joiden mukaisesti määraaikoja voidaan mukauttaa.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

4) Korvataan 14 artiklan 8 kohta seuraavasti:

”8. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan osalta johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään 1–4 kohdassa olevat säännökset esitteiden julkistamisesta.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

5) Korvataan 15 artiklan 7 kohta seuraavasti:

”7. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan osalta johdonmukainen yhdenmukaistaminen, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään säännökset, jotka koskevat sellaista mainontaa, joissa tiedotetaan aikomuksesta tarjota arvopapereita yleisölle tai ottaa niitä kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, erityisesti silloin ennen kuin esite on asetettu yleisön saataville tai ennen kuin merkintöjen vastaanottaminen on aloitettu, sekä täsmennetään 4 kohdassa vahvistetut säännökset.

Arvopaperimarkkinaviranomainen toimittaa nämä teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

6) Lisätään artikla seuraavasti:

”31 a artikla

Arvopaperimarkkinaviranomaisen henkilöstö ja resurssit

Arvopaperimarkkinaviranomainen arvioi tämän direktiivin mukaisten valtuuksiensa ja tehtäviensä vastaanottamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja resurssitarpeensa ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.”

2 artikla

Muutokset direktiiviin 2009/138/EY

Muutetaan direktiivi 2009/138/EY seuraavasti:

1) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) lisätään 32 alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”32 a) ’ehdot täyttävällä keskusvastapuolella’ keskusvastapuolta, jolle on myönnetty toimilupa OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä 4 päivänä heinäkuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 (*) 14 artiklan mukaisesti tai joka on tunnustettu kyseisen asetuksen 25 artiklan mukaisesti;

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”40) ’ulkoisella luottoluokituslaitoksella’ luottoluokituslaitosta, joka on rekisteröity tai sertifioitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1060/2009 (**) mukaisesti, tai luottoluokitusta antavaa keskuspankkia, joka on vapautettu kyseisen asetuksen soveltamisesta.

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1060/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, luottoluokituslaitoksista (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 1).”

2) Korvataan 17 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä liitteessä III olevista yhtiömuotojen luetteloista A, B ja C osan 28 ja 29 kohtaa lukuun ottamatta.”

3) Lisätään artikla seuraavasti:

”25 a artikla

Toimilupien tiedoksi antaminen ja julkistaminen tai peruuttaminen

Jokainen toimiluvan myöntäminen tai toimiluvan peruutus on annettava tiedoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010 (***) perustetulle Euroopan valvontaviranomaiselle (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä ”vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen”). Kunkin toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen toiminimi on merkittävä luetteloon. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkistaa luettelon verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1094/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48).”

4) Korvataan 29 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komission hyväksymissä delegoiduissa säädöksissä, teknisissä sääntelystandardeissa ja teknisissä täytäntöönpanostandardeissa on otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja varmistettava näin, että tätä direktiiviä sovelletaan oikeasuhteisesti erityisesti pieniin vakuutusyrityksiin.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti toimittamissa teknisten sääntelystandardien luonnoksissa, 15 artiklan mukaisesti toimittamissa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnoksissa ja 16 artiklan mukaisesti antamissa ohjeissa ja suosituksissa on otettava huomioon suhteellisuusperiaate ja varmistettava näin, että tätä direktiiviä sovelletaan oikeasuhteisesti erityisesti pieniin vakuutusyrityksiin.”

- 5) Korvataan 31 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti tämän artiklan 2 kohtaan liittyviä delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin ne keskeiset seikat, joista on annettava yhteen kerättyjä tilastotietoja, sekä tietojen toimittamismuoto ja -rakenne, luettelo toimitettavista tiedoista ja tietojen julkistamisajankohta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 35 ja 51 artiklan, 254 artiklan 2 kohdan ja 256 artiklan soveltamista.

5. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan 2 kohdan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostardeiksi, joissa määritetään tarkemmin tässä artiklassa säädettyjen tietojen mallit ja rakenne, sanotun kuitenkin rajoittamatta 35 ja 51 artiklan, 254 artiklan 2 kohdan ja 256 artiklan soveltamista.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

- 6) Lisätään 33 artiklaan kohdat seuraavasti:

”Jos valvontaviranomainen on ilmoittanut vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaisille, että se aikoo toteuttaa tarkastuksia paikalla ensimmäisen kohdan mukaisesti, ja jos mainittua valvontaviranomaista kielletään käyttämästä oikeuttaan toteuttaa tarkastuksia paikalla tai jos vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomaiset eivät käytännössä pysty käyttämään oikeuttaan osallistua tarkastuksiin toisen kohdan mukaisesti, valvontaviranomaiset voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti osallistua paikalla toteutettaviin tarkastuksiin, jos ne ovat kahden tai useamman valvontaviranomaisen yhdessä suorittamia.”

- 7) Muutetaan 35 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on vaadittava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä antamaan valvontaviranomaisille valvonnan kannalta tarpeelliset tiedot, kun otetaan huomioon 27 ja 28 artiklassa säädetyt valvonnan tavoitteet. Tällaisiin tietoihin on 36 artiklassa tarkoitettuna tarkastusprosessin toteuttamiseksi sisällyttävä vähintään seuraavien toimien edellyttämät tiedot:”

- b) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Kun 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen ennalta määritettyjen määräajojen ovat yhtä vuotta lyhyempiä, valvontaviranomaiset voivat rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia seuraavissa tapauksissa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 129 artiklan 4 kohdan soveltamista:

- a) kyseisten tietojen antaminen olisi liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden;

- b) tiedot annetaan vähintään vuosittain.

Valvontaviranomaiset eivät saa rajoittaa valvontaan liittyvää useammin kuin vuosittain tapahtuvaa säännöllistä raportointia 212 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvien vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten tapauksessa, paitsi jos yritys voi osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että useammin kuin vuosittain tapahtuva valvontaan liittyvä säännöllinen raportointi on epätarkoituksenmukaista ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden huomioon ottaen.

Valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskeva rajoitus myönnetään vain yrityksille, jotka eivät edusta yli 20:tä prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista, kun osuus vahinkovakuutusmarkkinoista perustuu bruttomääräisiin vakuutusmaksutuloihin ja osuus henkivakuutusmarkkinoista perustuu vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärään.

Valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle pienimmät yritykset päättäessään, voidaanko yrityksiin soveltaa kyseisiä rajoituksia.

7. Valvontaviranomaiset voivat rajoittaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia tai vapauttaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset eräkohtaisesta raportoinnista seuraavissa tapauksissa:

- a) kyseisten tietojen antaminen olisi liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen nähden;
- b) kyseisten tietojen antaminen ei ole tarpeen yrityksen tehokasta valvontaa varten;
- c) vapautus ei heikennä unionin asianomaisten rahoitusjärjestelmien vakautta; ja
- d) yritys pystyy antamaan tiedot tapauskohtaisesti.

Valvontaviranomaiset eivät saa vapauttaa 212 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä eräkohtaisesta raportoinnista, paitsi jos yritys voi osoittaa valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että eräkohtainen raportointi on epätarkoituksenmukaista ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden sekä rahoitusjärjestelmän vakautta koskevan tavoitteen huomioon ottaen.

Eräkohtaista raportointia koskeva vapautus myönnetään vain yrityksille, jotka eivät edusta yli 20:tä prosenttia jäsenvaltion henki- ja vahinkovakuutusmarkkinoista tai sen jälleenvakuutusmarkkinoista, kun osuus vahinkovakuutusmarkkinoista perustuu bruttomääräisiin vakuutusmaksutuloihin ja osuus henkivakuutusmarkkinoista perustuu vakuutusteknisen vastuuvelan bruttomäärään.

Valvontaviranomaisten on asetettava etusijalle pienimmät yritykset päättäessään, mihin yrityksiin kyseisiä vapautuksia voidaan soveltaa.

8. Edellä olevia 6 ja 7 kohtaa sovellettaessa valvontaviranomaisten on osana valvojan tarkastusprosessia arvioitava, onko tietojen antaminen liian suuri rasite yrityksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen huomioon ottaen, ja otettava tällöin huomioon vähintään seuraavat seikat:

- a) yrityksen vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja omaisuuserien määrä;
- b) yrityksen kattamien korvausten ja etuuksien volatilititeetti;
- c) yrityksen sijoituksiin kohdistuvat markkinariskit;
- d) riskikeskittymien taso;
- e) niiden henki- ja vahinkovakuutusluokkien kokonaismäärä, joita varten toimilupa on annettu;
- f) yrityksen varojen hoidon mahdolliset vaikutukset rahoitusjärjestelmän vakauteen;
- g) yrityksen järjestelmät ja rakenteet, joissa se antaa tietoja valvontatarkoituksiin, ja 5 kohdassa tarkoitettut kirjalliset toimintaperiaatteet;
- h) yrityksen hallintojärjestelmän asianmukaisuus;
- i) vakavaraisuuspääomavaatimuksen ja vähimmäispääomavaatimuksen mukaisen oman varallisuuden taso;
- j) se, onko yritys vakuutus- tai jälleenvakuutusalan kytkösyritys, joka vakuuttaa tai jälleenvakuuttaa ainoastaan sen teollisuus- tai liikeyrityksryhmän riskejä, johon se itse kuuluu.

9. Jotta voidaan varmistaa valvontaan liittyvän raportoinnin riittävä lähentyminen, komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin tämän artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettut tiedot ja kyseisten tietojen antamisen määräajat.

10. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamisessa valvontaviranomaisille käytettävien mallien osalta.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

11. Jotta voidaan varmistaa 6 ja 7 kohdan yhtenäinen ja yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen antaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeita, joissa täsmennetään tarkemmin 6 ja 7 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen markkinaosuuksien määrittämisessä käytettävät menetelmät.”

8) Muutetaan 37 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) valvontaviranomaiset toteavat, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili eroaa merkittävästi vakavaraisuuspääomavaatimuksen perusoletuksista, kun vakavaraisuuspääomavaatimus on laskettu käyttäen VI luvun 4 jakson 3 alajakson mukaista sisäistä mallia tai osittaista sisäistä mallia, koska tietyt määrällisesti ilmaistavat riskit on määritetty puutteellisesti ja mallin mukauttaminen vastaamaan paremmin asianomaista riskiprofiilia ei ole toteutunut asianmukaisessa määräajassa;”

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”d) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta, 77 d artiklassa tarkoitettua volatilititeettikorjausta tai 308 c ja 308 d artiklassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä, ja valvontaviranomaiset toteavat, että kyseisen yrityksen riskiprofiili eroaa merkittävästi mainittujen korjausten ja siirtymätoimenpiteiden perusoletuksista.”

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lisäpääomavaatimus on laskettava siten, että yritys täyttää 101 artiklan 3 kohdan mukaiset edellytykset.

Edellä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lisäpääomavaatimuksen on oltava oikeassa suhteessa niistä puutteista johtuviin olennaisiin riskeihin, joiden johdosta valvontaviranomainen on päättänyt määrätä lisäpääomavaatimuksen.

Edellä 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lisäpääomavaatimuksen on oltava oikeassa suhteessa kyseisessä kohdassa tarkoitettusta poikkeamasta johtuviin olennaisiin riskeihin.”

c) korvataan 6 kohta seuraavasti:

”6. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa säädetään yksityiskohtaisemmin olosuhteista, joissa lisäpääomavaatimus voidaan määrätä.

7. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa säädetään yksityiskohtaisemmin lisäpääomavaatimusten laskemista koskevista metodiikoista.

8. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt lisäpääomavaatimusten asettamista, laskemista ja poistamista koskevia päätöksiä varten.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

9) Lisätään 38 artiklan 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jos valvontaviranomainen on ilmoittanut palveluntarjoajan kotijäsenvaltion asianomaiselle viranomaiselle, että se aikoo toteuttaa tarkastuksen palveluntarjoajan toimitiloissa tämän kohdan mukaisesti, tai jos se toteuttaa tällaisen tarkastuksen ensimmäisen alakohdan mukaisesti eikä kyseinen valvontaviranomainen käytännössä pysty käyttämään oikeuttaan toteuttaa tällainen tarkastus, valvontaviranomainen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti oikeus osallistua paikalla toteutettaviin tarkastuksiin, jos ne ovat kahden tai useamman valvontaviranomaisen yhdessä suorittamia.”

10) Muutetaan 44 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kun vakuutus- tai lisävakuutusyritykset soveltavat 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta tai 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, niiden on laadittava likviditeettisuunnitelma, jossa ennustetaan tulevat ja menevät kassavirrat suhteessa kyseisten korjausten alaisiin varoihin ja velkoihin.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on varojen ja velkojen hallinnan osalta säännöllisesti arvioitava

a) vakuutusteknisen vastuuvankansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyys 77 a artiklassa tarkoitettun asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloinnin perusoletuksille;

b) jäljempänä 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta sovellettaessa

i) vakuutusteknisen vastuuvankansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyys vastaavuuskorjauksen laskennan perusoletuksille, mukaan luettuna 77 c artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettun perusmarginaalin laskenta, ja omaisuuserien pakkomyynnin mahdollinen vaikutus hyväksyttävään omaan varallisuuteensa;

ii) vakuutusteknisen vastuuvankansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa herkkyys muutoksille varatun sijoitussalkun koostumuksessa;

iii) vastaavuuskorjauksen nollaamisen vaikutus;

c) jäljempänä 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta sovellettaessa

i) vakuutusteknisen vastuuvankansa ja hyväksyttävän oman varallisuutensa volatiliteettikorjauksen laskennan perusoletuksille ja omaisuuserien pakkomyynnin mahdollinen vaikutus hyväksyttävään omaan varallisuuteensa;

ii) volatiliteettikorjauksen nollaamisen vaikutus.

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen arvionsa vuosittain valvontaviranomaiselle 35 artiklan mukaisesti ilmoitettavien tietojen yhteydessä. Jos vastaavuuskorjauksen tai volatiliteettikorjauksen nollaaminen aiheuttaisi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen, yrityksen on myös toimitettava analyysi toimenpiteistä, joita se voisi soveltaa tällaisessa tilanteessa saavuttaakseen uudelleen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävän oman varallisuutensa tason tai pienentääkseen riskiprofiliaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi.

Sovellettaessa 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta 41 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin riskienhallintaa koskeviin kirjallisiin toimintaperiaatteisiin on kuuluttava volatiliteettikorjauksen soveltamisperusteita koskevat periaatteet.”

c) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Jotta voidaan välttää liiallista riippuvuutta ulkoisista luottoluokituslaitoksista käytettäessä ulkoisia luottoluokituksia vakuutusteknisen vastuuvankansa ja vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on arvioitava tällaisten ulkoisten luottoluokitusten asianmukaisuutta osana riskienhallintaansa käyttäen mahdollisuuksien mukaan lisäluokituksia ja välttämällä näin automaattisen riippuvuuden ulkoisista luokituksista.

Jotta voidaan varmistaa tämän kohdan yhdenmukainen täytäntöönpano, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt ulkoisten luottoluo-
kitusten arviointia varten.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettuja tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

11) Lisätään 45 artiklaan kohta seuraavasti:

”2 a. Kun vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys soveltaa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta, 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta tai 308 c ja 308 d artiklassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä, sen on tehtävä arvio 1 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen pääomavaatimusten noudattamisesta ottaen huomioon kyseiset korjaukset ja siirtymätoimenpiteet sekä ottamalla niitä huomioon.”

12) Korvataan 50 artikla seuraavasti:

”50 artikla

Delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään seuraavat seikat:

a) 41, 44, 46 ja 47 artiklassa tarkoitettujen järjestelmien osat ja erityisesti alat, joita käsitellään 44 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten varojen ja velkojen hallinnan ja sijoitusten yhteydessä;

b) 44, 46, 47 ja 48 artiklassa tarkoitettuja toiminnot.

2. Jotta voidaan varmistaa tämän jakson osalta jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään seuraavat seikat:

a) 42 artiklassa vahvistetut vaatimukset ja niiden kohteena olevat tehtävät;

b) ehdot, joilla ulkoistaminen erityisesti kolmansissa maissa sijaitseville palveluntarjoajille voidaan toteuttaa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. Jotta voidaan varmistaa 45 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua arvion jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään arvion osatekijät.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

13) Muutetaan 51 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Sovellettaessa 77 b artiklassa tarkoitettua vastaavuuskorjausta 1 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on sisällyttävä kuvaus vastaavuuskorjauksesta sekä siitä velvoitteiden ja varattujen omaisuuserien salkusta, johon vastaavuuskorjausta sovelletaan, sekä määrällinen arvio siitä, miten vastaavuuskorjauksen nollaaminen vaikuttaisi yrityksen taloudelliseen asemaan.

Edellä 1 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettuun kuvaukseen on myös sisällyttävä maininta siitä, käyttääkö yritys 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, sekä määrällinen arvio siitä, miten volatiliteettikorjauksen nollaaminen vaikuttaisi yrityksen taloudelliseen asemaan.”

b) korvataan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää, että vaikka 1 kohdan toisen alakohdan e alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu kokonaisvakavaraisuuspääomavaatimus julkistetaan, lisäpääomavaatimusta taikka niiden erityisparametrien vaikutusta, joita vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on käytettävä 110 artiklan mukaisesti, ei tarvitse julkistaa erikseen siirtymäkauden aikana, joka päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden oikeudellisten tai sääntelyvaatimusten mukaan pakollista tietojen julkistamista.”

14) Korvataan 52 artikla seuraavasti:

”52 artikla

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle annettavat tiedot ja sen antamat kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että valvontaviranomaiset antavat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle vuosittain seuraavat tiedot, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1094/2010 35 artiklan soveltamista:

a) keskimääräinen lisäpääomavaatimus yritystä kohden ja valvontaviranomaisen edellisenä vuonna määrittämien lisäpääomavaatimusten jakautuminen prosenttiosuuksina vakavaraisuuspääomavaatimuksesta eriteltynä seuraavasti:

- i) kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset;
- ii) henkivakuutusyritykset;
- iii) vahinkovakuutusyritykset;
- iv) vakuutusyritykset, joilla on sekä henkivakuutus- että vahinkovakuutustoimintaa;
- v) jälleenvakuutusyritykset;

b) kustakin tämän kohdan a alakohdan mukaisesti annetusta tiedosta 37 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla määrättyjen lisäpääomavaatimusten osuudet erikseen;

c) niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten määrä, joihin sovelletaan 35 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevaa rajoitusta, ja niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten määrä, joihin sovelletaan 35 artiklan 7 kohdassa tarkoitettua eräkohtaista raportointia koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina jäsenvaltion vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen kokonaismääristä;

d) niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevaa rajoitusta, ja niiden ryhmien määrä, joihin sovelletaan 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua eräkohtaista raportointia koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina kaikkien ryhmien pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen kokonaismääristä.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa vuosittain seuraavat tiedot:

a) kustakin seuraavasta yritysjoukosta lisäpääomavaatimusten kokonaisjakautuminen prosenttiosuutena vakavaraisuuspääomavaatimuksesta kaikissa jäsenvaltioissa yhteensä:

- i) kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset;
- ii) henkivakuutusyritykset;
- iii) vahinkovakuutusyritykset;
- iv) vakuutusyritykset, joilla on sekä henkivakuutus- että vahinkovakuutustoimintaa;
- v) jälleenvakuutusyritykset;

- b) lisäpääomavaatimusten jakautuminen prosenttiosuutena vakavaraisuuspääomavaatimuksesta kussakin jäsenvaltiossa erikseen ottaen huomioon kyseisen jäsenvaltion kaikki vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset;
- c) kustakin tämän kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettusta tiedosta 37 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdan nojalla määrättyjen lisäpääomavaatimusten osuudet erikseen;
- d) niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien kokonaismäärä, joihin sovelletaan 35 artiklan 6 kohdassa ja 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevaa rajoitusta, ja niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien kokonaismäärä, joihin sovelletaan 35 artiklan 7 kohdassa ja 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua eräkohtaista raportointia koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina kaikkien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen kokonaismääristä kaikissa jäsenvaltioissa yhteensä;
- e) niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien kokonaismäärä, joihin sovelletaan 35 artiklan 6 kohdassa ja 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia koskevaa rajoitusta, ja niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien määrä, joihin sovelletaan 35 artiklan 7 kohdassa ja 254 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua eräkohtaista raportointia koskevaa vapautusta, sekä niiden pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen määrät erikseen prosenttiosuuksina jäsenvaltion vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten ja ryhmien pääomavaatimusten, vakuutusmaksujen, vakuutusteknisen vastuuvelan ja varojen kokonaismääristä kussakin jäsenvaltiossa erikseen.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle 2 kohdassa tarkoitettut tiedot ja kertomuksen siitä, missä määrin eri jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten välillä on tapahtunut valvonnan lähentymistä lisäpääomavaatimusten käytössä.”

15) Korvataan 56 artikla seuraavasti:

”56 artikla

Vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskeva kertomus: delegoidut säädökset ja tekniset täytäntöönpanostandardit

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään julkistettavat tiedot ja 3 jakson mukaisesti vuosittain julkistettavien tietojen määräajat.

Jotta voidaan varmistaa tämän jakson yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt, muodot ja mallit.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa kohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

16) Korvataan 58 artiklan 8 kohta seuraavasti:

”8. Jotta voidaan varmistaa tämän jakson osalta jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi tyhjentävän luettelon laatimiseksi niistä 59 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista tiedoista, jotka hankkijaehdokkaiden on sisällytettävä ilmoitukseensa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 58 artiklan 2 kohdan soveltamista.

Jotta voidaan varmistaa tämän jakson osalta jatkuva yhdenmukaistaminen ja ottaa huomioon tuleva kehitys, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin 59 artiklan 1 kohdassa säädettyjen perusteiden mukautukset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

9. Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt, lomakkeet ja mallit 60 artiklassa tarkoitettua valvontaviranomaisten välistä kuulemismenettelyä varten.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

17) Lisätään artikla seuraavasti:

”65 a artikla

Yhteistyö vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset tekevät tätä direktiiviä sovellettaessa yhteistyötä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 mukaisesti.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset toimittavat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen sen tehtävien hoitamiseksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 mukaisesti.”

18) Lisätään artikla seuraavasti:

”67 a artikla

Euroopan parlamentin tutkintavaltuudet

Edellä olevia 64 ja 67 artiklan säännöksiä sovelletaan rajoittamatta Euroopan parlamentille Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 226 artiklassa annettuja tutkintavaltuuksia.”

19) Korvataan 69 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Näitä tietoja voidaan antaa ainoastaan, kun se on tarpeellista toiminnan vakauden valvomiseksi. Jäsenvaltioiden on kuitenkin säädettävä, että 65 artiklan ja 68 artiklan 1 kohdan mukaisesti sekä 33 artiklassa tarkoitetuissa paikalla tehdyissä tarkastuksissa saatuja tietoja voidaan antaa vain, jos siihen on saatu nimenomainen suostumus valvontaviranomaiselta, jolta tiedot ovat lähtöisin, tai sen jäsenvaltion valvontaviranomaiselta, jossa paikalla tehtävä tarkastus on tehty.”

20) Korvataan 70 artikla seuraavasti:

”70 artikla

Tietojen toimittaminen keskuspankeille, rahapoliittisille viranomaisille, maksujärjestelmien valvontaviranomaisille ja Euroopan järjestelmäriskikomitealle

1. Rajoittamatta 64–69 artiklan soveltamista valvontaviranomainen voi toimittaa seuraaville tahoille niiden tehtävien hoitamiseksi tarkoitettuja tietoja:

a) Euroopan keskuspankkijärjestelmään (EKPJ) kuuluvat keskuspankit, mukaan luettuna Euroopan keskuspankki (EKP), ja muut elimet, jotka hoitavat vastaavaa tehtävää rahapoliittisina viranomaisina, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisäateisten tehtävien hoitamisessa, mukaan luettuina rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen;

b) tarvittaessa muut maksujärjestelmien valvonnasta vastaavat kansalliset viranomaiset; ja

c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1092/2010 (*) perustettu Euroopan järjestelmäriskikomitea (EJRK), kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä sen tehtävien hoitamisessa.

2. Kriisitilanteessa, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 18 artiklassa tarkoitettu kriisitilanne mukaan luettuna, jäsenvaltioiden on sallittava se, että valvontaviranomaiset toimittavat viipymättä tietoja EKPJ:ään kuuluville keskuspankeille, mukaan luettuna EKP, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä niille kuuluvien lakisäateisten tehtävien hoitamisessa, mukaan luettuina rahapolitiikan hoitaminen ja siihen liittyvä likviditeetin tarjoaminen, maksujärjestelmien ja arvopapereiden selvitysjärjestelmien valvonta ja rahoitusjärjestelmän vakauden turvaaminen, sekä EJRK:lle, kun nämä tiedot ovat merkityksellisiä sen tehtävien hoitamisessa.

3. Nämä viranomaiset tai elimet voivat myös toimittaa valvontaviranomaisille tietoja, joita ne saattavat tarvita 67 artiklassa mainittuihin tarkoituksiin. Näin saatuja tietoja koskevat tässä jaksossa säädetty salassapitovelvollisuutta koskevat säännökset.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1092/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, finanssijärjestelmän makrotason vakauden valvonnasta Euroopan unionissa ja Euroopan järjestelmäriskikomitean perustamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 1).”

21) Muutetaan 71 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että valvontaviranomaiset tehtäviään hoitaessaan ottavat huomioon valvontavälineiden ja -käytäntöjen lähentymisen tämän direktiivin nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten soveltamisessa. Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että

a) valvontaviranomaiset osallistuvat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaan;

b) valvontaviranomaiset pyrkivät kaikkiin keinoin noudattamaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 16 artiklan mukaisesti antamia ohjeita ja suosituksia sekä ilmoittavat syyt, jos ne eivät noudata niitä;

c) valvontaviranomaisille annetut kansalliset toimivaltuudet eivät estä niitä hoitamasta tehtäviä, jotka kuuluvat niille vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen jäsenenä tai tämän direktiivin nojalla.”

b) kumotaan 3 kohta.

22) Korvataan 75 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä vahvistaakseen menetelmät ja oletukset, joita käytetään 1 kohdan mukaisessa varojen ja velkojen arvostuksessa.

3. Jotta voidaan varmistaa varojen ja velkojen arvostuksen jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin

a) se, edellyttävätkö 2 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten mukaisesti hyväksymien kansainvälisten tilinpäätösstandardien käyttöä ja ovatko nämä tilinpäätösstandardit sopusoinnussa 1 ja 2 kohdan mukaisen varojen ja velkojen arvostusmenetelmän kanssa;

b) menetelmät ja oletukset, joita käytetään, jos noteerattuja markkinahintoja ei ole saatavilla tai jos komission asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti hyväksymät kansainväliset tilinpäätösstandardit ovat joko väliaikaisesti tai pysyvästi ristiriidassa 1 ja 2 kohdan mukaisen varojen ja velkojen arvostusmenetelmän kanssa;

c) menetelmät ja oletukset, joita käytetään 1 kohdan mukaisessa varojen ja velkojen arvostuksessa, kun 2 kohdassa tarkoitetuissa delegoiduissa säädöksissä sallitaan vaihtoehtoisten arvostusmenetelmien käyttö.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

23) Lisätään artiklat seuraavasti:

”77 a artikla

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapolointi

Edellä 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän määrittämisessä on käytettävä asiaankuuluvista rahoitusvälineistä saatuja tietoja, ja sen on oltava sopusoinnussa kyseisten tietojen kanssa. Tässä määrittämisessä otetaan huomioon asiaankuuluvat rahoitusvälineet, joiden maturiteettien osalta kyseisten rahoitusvälineiden sekä joukkovelkakirjalainojen markkinat ovat syvät, likvidit ja läpinäkyvät. Asiaankuuluvien riskittömän korkokäyrä on ekstrapoloitava niiden maturiteettien osalta, joissa asiaankuuluvien rahoitusvälineiden tai joukkovelkakirjalainojen markkinat eivät enää ole syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän ekstrapoloidun osan on perustuttava termiinikorkoihin, jotka lähestyvät tasaisesti korkokäyrän päätearvoa yhdestä tai useammasta sellaisesta termiinikorosta, joiden maturiteetit ovat pisimmät ja joiden osalta asiaankuuluvien rahoitusvälineiden ja joukkovelkakirjalainojen markkinoiden voidaan havaita olevan syvät, likvidit ja läpinäkyvät.

77 b artikla

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän vastaavuuskorjaus

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat soveltaa vastaavuuskorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään henkivakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden, mukaan luettuina vahinkovakuutus- tai jälleenvakuutusopimuksista johtuvat elinkorot, salkun parhaan estimaatin laskennassa valvontaviranomaisten ennakkohyväksynnän perusteella, kun seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on varannut sijoitussalkun, joka koostuu joukkovelkakirjalainoista ja kassavirtaominaisuuksiltaan samankaltaisista muista omaisuuseristä, vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun parhaan estimaatin kattamiseksi ja säilyttää varauksen velvoitteiden koko elinajan, paitsi kun on kyse odotettujen kassavirtojen replikoinnin säilyttämisestä varojen ja velkojen välillä kassavirtojen muututtua olennaisesti;
- b) vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkku, johon vastaavuuskorjausta sovelletaan, ja varattu sijoitussalkku yksilöidään, järjestetään ja hoidetaan erillään yritysten muusta toiminnasta, eikä varattua sijoitussalkkua voida käyttää yritysten muusta toiminnasta syntyneiden tappioiden kattamiseen;
- c) varatun sijoitussalkun odotetut kassavirrat replikoivat kutakin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun odotetuista kassavirroista saman valuutan määräisinä, eikä mahdollinen ristiriita aiheuta riskejä, jotka ovat olennaisia suhteessa sen vakuutustoiminnan tai jälleenvakuutustoiminnan riskeihin, joihin vastaavuuskorjausta sovelletaan;
- d) vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun liittyvät sopimukset eivät aiheuta tulevia vakuutusmaksuja;
- e) ainoat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun liittyvät vakuutusriskit ovat pitkäikäisyysriski, kustannusriski, muuttamisriski ja kuolevuusriski;
- f) kun vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun liittyvä vakuutusriski sisältää kuolevuusriskin, vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun paras estimaatti ei kasva enempää kuin 5 prosenttia sellaisen kuolevuusriskin liittyvän stressin vaikutuksesta, joka kalibroidaan 101 artiklan 2–5 kohdan mukaisesti;
- g) vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun liittyviin sopimuksiin ei sisälly vakuutuksenottajan optioita tai niihin sisältyy vain takaisinosto-optio, jos takaisinoston arvo ei ylitä niiden 75 artiklan mukaisesti arvostettujen omaisuuserien arvoa, jotka kattavat vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteet takaisinosto-option käyttöhetkellä;
- h) varatun sijoitussalkun kassavirrat ovat kiinteät, eivätkä omaisuuserien liikkeeseenlaskijat tai kolmannet osapuolet voi muuttaa niitä;
- i) vakuutus- tai jälleenvakuutusopimuksen vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteita ei jaeta eri osiin koostettaessa tämän kohdan mukaista vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkua.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan h alakohdassa säädetään, vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset voivat käyttää omaisuuseriä, joissa kassavirrat ovat inflaatioriippuvuutta lukuun ottamatta kiinteät, edellyttäen, että kyseiset omaisuuserät replikoivat inflaatiosta riippuvaiset vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun kassavirtoja.

Jos liikkeeseenlaskijoilla tai kolmansilla on oikeus muuttaa jonkin omaisuuserän kassavirtoja sillä tavoin, että sijoittaja saa riittävän korvauksen voidakseen saavuttaa samat kassavirrat sijoittamalla varat uudelleen luottoluokaltaan vastaaviin tai parempiin omaisuuseriin, oikeus kassavirtojen muuttamiseen ei saa estää omaisuuserän hyväksymistä varattuun sijoitussalkkuun ensimmäisen alakohdan h alakohdan mukaisesti.

2. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, jotka soveltavat vastaavuuskorjausta vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkkuun, eivät saa palata menetelmään, johon ei sisälly vastaavuuskorjausta. Kun vastaavuuskorjausta soveltava vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys ei enää pysty täyttämään 1 kohdassa vahvistettuja ehtoja, sen on välittömästi ilmoitettava asiasta valvontaviranomaiselle ja toteutettava tarvittavat toimenpiteet täyttääkseen jälleen kyseiset ehdot. Jos tällainen yritys ei pysty uudestaan täyttämään ehtoja kahden kuukauden kuluessa päivämäärästä, jona ehdot eivät täytyneet, sen on lakattava soveltamasta vastaavuuskorjausta vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiinsa ja se ei saa soveltaa vastaavuuskorjausta seuraavien 24 kuukauden aikana.

3. Vastaavuuskorjausta ei saa soveltaa vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteisiin, kun asiaankuuluva riskitön korkokäyrä kyseisten velvoitteiden parhaan estimaatin laskemiseksi sisältää 77 d artiklan mukaisen volatilitteettikorjauksen tai 308 c artiklan mukaisen riskittömiä korkoja koskevan siirtymätoimenpiteen.

77 c artikla

Vastaavuuskorjauksen laskenta

1. Edellä 77 b artiklassa tarkoitettu vastaavuuskorjaus lasketaan kunkin valuutan osalta seuraavia periaatteita noudattaen:

a) vastaavuuskorjauksen on oltava yhtä suuri kuin seuraavien erotus:

- i) efektiivinen vuosikorko laskettuna yhtenä diskonttokorkona, joka vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun kassavirtoihin sovellettuna tuottaa arvon, joka on yhtä suuri kuin varatun sijoitussalkun 75 artiklan mukainen arvo;
- ii) efektiivinen vuosikorko laskettuna yhtenä diskonttokorkona, joka vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun kassavirtoihin sovellettuna tuottaa arvon, joka on yhtä suuri kuin vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun parhaan estimaatin arvo, kun rahan aika-arvo otetaan huomioon käyttäen riskitöntä peruskorkokäyrää;

b) vastaavuuskorjaus ei saa sisältää perusmarginaalia, joka kuvaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen jäljellä olevia riskejä;

c) sen estämättä, mitä a alakohdassa säädetään, perusmarginaalia on tarvittaessa korotettava sen varmistamiseksi, että luottoluokaltaan sijoitustason alittavien omaisuuserien vastaavuuskorjaus ei ylitä luottoluokaltaan sijoitustasoisten eikä duraatioaltaan ja omaisuuseräluokaltaan samanlaisten omaisuuserien vastaavuuskorjausta;

d) ulkoisten luottoluokitusten käytön vastaavuuskorjauksen laskennassa on oltava 111 artiklan 1 kohdan n alakohdan mukaista.

2. Edellä olevaa 1 kohdan b alakohtaa sovellettaessa perusmarginaali

a) on yhtä suuri kuin seuraavien summa:

- i) luottomarginaali, joka vastaa omaisuuserien liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyyden todennäköisyyttä;
- ii) luottomarginaali, joka vastaa omaisuuserien luokituksen alentamisesta johtuvaa odotettua tappiota;

b) silloin, kun kyseessä ovat saamiset jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta, ei saa olla alempi kuin 30 prosenttia rahoitusmarkkinoilla todetusta, duraatioaltaan, luottoluokaltaan ja omaisuuseräluokaltaan samanlaisten omaisuuserien riskittömän korkokäyrän ylittävän marginaalin pitkäaikaisesta keskiarvosta;

- c) silloin, kun kyseessä ovat muut omaisuuserät kuin saamiset jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta, ei saa olla alempi kuin 35 prosenttia rahoitusmarkkinoilla todetusta, duraatiooltaan, luottoluokaltaan ja omaisuuseräluokaltaan samanlaisten omaisuuserien riskittömän korkokäyrän ylittävän marginaalin pitkäaikaisesta keskiarvosta.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettujen maksukyvyttömyyden todennäköisyys perustuu pitkäaikaisiin maksukyvyttömyystilastoihin, jotka ovat omaisuuserän kannalta merkityksellisiä sen duraation, luottoluokan ja omaisuuseräluokan osalta.

Kun toisessa alakohdassa tarkoitetuista maksukyvyttömyystilastoista ei voida johtaa luotettavaa luottomarginaalia, perusmarginaali on yhtä suuri kuin riskittömän korkokäyrän ylittävä osuus b ja c alakohdassa tarkoitettu marginaalin pitkäaikaisesta keskiarvosta.

77 d artikla

Asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus

1. Jäsenvaltiot voivat edellyttää valvontaviranomaisten ennakkohyväksyntää sille, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat volatiliteettikorjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua parhaan estimaatin laskennassa.

2. Kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus perustuu marginaaliin sen koron, joka voitaisiin saada kyseisen valuutan viitesalkkuun sisältyvistä omaisuuseristä, ja kyseisen valuutan asiaankuuluvan riskittömän peruskorkokäyrän korkojen välillä.

Valuutan viitesalkun on oltava edustava niiden kyseisen valuutan määräisten omaisuuserien osalta, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ovat sijoittaneet kyseisen valuutan määräisten vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseksi.

3. Riskittömien korkojen volatiliteettikorjaus vastaa 65:tä prosenttia riskikorjatusta valuuttamarginaalista.

Riskikorjattu valuuttamarginaali lasketaan erotuksena 2 kohdassa tarkoitettua marginaalin ja kyseisen marginaalin sen osuuden välillä, joka perustuu realistiseen arvioon omaisuuseriin liittyvästä odotetusta tappiosta tai odottamattomasta luottoriskistä taikka muusta riskistä.

Volatiliteettikorjausta sovelletaan vain niihin asiaankuuluviin korkokäyrän riskittömiin korkoihin, joita ei johdeta ekstrapoloimalla 77 a artiklan mukaisesti. Asiaankuuluvien korkokäyrän riskittömien korkojen ekstrapolointi perustuu näihin korjattuihin riskittömiin korkoihin.

4. Kunkin asiaankuuluvan maan osalta 3 kohdassa tarkoitettua riskittömien korkojen volatiliteettikorjausta kyseisen maan valuutan kohdalla on ennen 65 prosentin kertoimen soveltamista korotettava riskikorjatun maamarginaalin ja kaksinkertaisen riskikorjatun valuuttamarginaalin erotuksella aina, kun kyseinen erotus on positiivinen ja riskikorjattu maamarginaali on suurempi kuin 100 peruspistettä. Korotettua volatiliteettikorjausta sovelletaan kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytävien tuotteiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin laskentaan. Riskikorjattu maamarginaali lasketaan samalla tavoin kuin riskikorjattu valuuttamarginaali kyseisen maan valuutan kohdalla, mutta se perustuu viitesalkkuun, joka on edustava niiden omaisuuserien osalta, joihin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset ovat sijoittaneet kyseisen maan vakuutusmarkkinoilla myytävien ja kyseisen maan valuutan määräisten tuotteiden vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden parhaan estimaatin kattamiseksi.

5. Volatiliteettikorjausta ei saa soveltaa vakuutusvelvoitteisiin, kun asiaankuuluva riskiton korkokäyrä kyseisten velvoitteiden parhaan estimaatin laskemiseksi sisältää 77 b artiklan mukaisen vastaavuuskorjauksen.

6. Poiketen siitä, mitä 101 artiklassa säädetään, vakavaraisuuspääomavaatimus ei saa kattaa volatiliteettikorjauksen muutoksista johtuvaa oman perusvarallisuuden tappioriskiä.

*77 e artikla***Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tuottamat tekniset tiedot**

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen vahvistaa ja julkaisee kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta vähintään neljännesvuosittain seuraavat tekniset tiedot:

- a) asiaankuuluva riskitön korkokäyrä 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun parhaan estimaatin laskemiseksi ilman vastaavuuskorjausta tai volatiliteettikorjausta;
- b) kunkin asiaankuuluvan duraation, luottoluokan ja omaisuuseräluokan osalta perusmarginaali 77 c artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun perusmarginaalin laskentaa varten;
- c) kunkin asiaankuuluvan kansallisen vakuutusmarkkinan osalta 77 d artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän volatiliteettikorjaus.

2. Jotta voidaan varmistaa vakuutusteknisen vastuuvelan ja oman perusvarallisuuden yhdenmukainen laskenta, komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan kunkin asiaankuuluvan valuutan osalta 1 kohdassa tarkoitetut tekniset tiedot. Näissä täytäntöönpanosäädöksissä käytetään hyödyksi näitä tietoja.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään asetuksen 301 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

Komissio hyväksyy 301 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen välittömästi sovellettavia täytäntöönpanosäädöksiä asianmukaisesti perustelluissa erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka liittyvät asiaankuuluvan riskittömän korkokäyrän saatavuuteen.

3. Kun komissio hyväksyy 1 kohdassa tarkoitetut tekniset tiedot 2 kohdan mukaisesti, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on käytettävä näitä teknisiä tietoja 77 artiklan mukaisen parhaan estimaatin, 77 c artiklan mukaisen vastaavuuskorjauksen ja 77 d artiklan mukaisen volatiliteettikorjauksen laskennassa.

Asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään ei saa soveltaa volatiliteettikorjausta parhaan estimaatin laskemiseksi niiden valuuttojen ja kansallisten markkinoiden ollessa kyseessä, joiden osalta 2 kohdassa tarkoitetuissa täytäntöönpanosäädöksissä ei vahvisteta 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua korjausta.

*77 f artikla***Pitkäaikaisia takuita koskevien toimenpiteiden ja osakeriskiä koskevien toimenpiteiden uudelleentarkastelu**

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii vuosittain ja 1 päivään tammikuuta 2021 saakka Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle kertomuksen 77 a–77 e ja 106 artiklan, 138 artiklan 4 kohdan sekä 304, 308 c ja 308 d artiklan, mukaan luettuina niiden nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset tai täytäntöönpanosäädökset, soveltamisen vaikutuksesta.

Valvontaviranomaisten on vuosittain kyseisen jakson aikana annettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle seuraavat tiedot:

- a) pitkäaikaisten takuiden saatavuus vakuutustuotteissa niiden kansallisilla markkinoilla ja vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten käyttäytyminen pitkäaikaisina sijoittajina;
- b) niiden vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten määrä, jotka soveltavat vastaavuuskorjausta, volatiliteettikorjausta, 138 artiklan 4 kohdan mukaista tervehdyttämiskäytännön pidennystä, duraatiopohjaista osakeriskialamoduulia sekä 308 c ja 308 d artiklan mukaisia siirtymätoimenpiteitä;
- c) vastaavuuskorjauksen, volatiliteettikorjauksen, osakepääomavaatimuksen symmetrisen mukautusmekanismin, duraatiopohjaisen osakeriskialamoduulin sekä 308 c ja 308 d artiklan mukaisten siirtymätoimenpiteiden vaikutus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten taloudelliseen asemaan kansallisella tasolla ja anonymisti kunkin yrityksen osalta;
- d) vastaavuuskorjauksen, volatiliteettikorjauksen, osakepääomavaatimuksen symmetrisen mukautusmekanismin ja duraatiopohjaisen osakeriskialamoduulin vaikutus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten sijoituskäyttäytymiseen sekä se, tarjoavatko ne aiheettomia pääomahuojennuksia;

- e) mahdollisen 138 artiklan 4 kohdan mukaisen tervehdyttämiskokouksen pidennyksen vaikutus vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten toimiin vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävän oman varallisuuden tason uudelleen saavuttamiseksi tai riskiprofiilin pienentämiseksi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi;
- f) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten soveltaessa 308 c ja 308 d artiklan mukaisia siirtymätoimenpiteitä se, noudattavatko ne 308 e artiklassa tarkoitettuja vaiheistus suunnitelmia, ja mahdollisuudet vähentää riippuvuutta näistä siirtymätoimenpiteistä, mukaan luettuina toimenpiteet, joita yritykset ja valvontaviranomaiset ovat toteuttaneet tai joita niiden on määrä toteuttaa, ottaen huomioon asianomaisen jäsenvaltion sääntely-ympäristön.

2. Vakuutus- ja lisäläkeviranomainen antaa tarvittaessa EJRK:aa kuultuaan ja julkisen kuulemisen jälkeen komissiolle lausunnon 77 a–77 e ja 106 artiklan, 138 artiklan 4 kohdan sekä 304, 308 c ja 308 d artiklan, mukaan luettuina niiden nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset tai täytäntöönpanosäädökset, soveltamisen arvioinnista. Arvioinnissa on käsiteltävä vakuutuslaitosten sisältyvien pitkäaikaisen takuuden saatavuutta, vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten käyttäytymistä pitkäaikaisina sijoittajina ja yleisesti rahoitusjärjestelmän vakautta.

3. Komissio toimittaa 2 kohdassa tarkoitettujen vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen toimittaman lausunnon perusteella kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2021 tai tarvittaessa aiemmin. Kertomuksessa on keskityttävä erityisesti vaikutuksiin, jotka kohdistuvat seuraaviin:

- a) vakuutuksenottajien suoja;
- b) Euroopan vakuutusmarkkinoiden toiminta ja vakaus;
- c) sisämarkkinat ja erityisesti kilpailu ja tasapuoliset toimintaedellytykset Euroopan vakuutusmarkkinoilla;
- d) se, missä määrin vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset toimivat edelleen pitkäaikaisina sijoittajina;
- e) annuiteettituotteiden saatavuus ja hinnoittelu;
- f) kilpailevien tuotteiden saatavuus ja hinnoittelu;
- g) vakuutusyritysten pitkäaikaiset sijoitusstrategiat tuotteille, joihin sovelletaan 77 b ja 77 c artiklaa, verrattuna strategioihin muille pitkäaikaisille takuille;
- h) kuluttajien valintamahdollisuudet ja kuluttajien tietoisuus riskistä;
- i) hajauttamisen aste vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakuutuslaitosten toiminnassa ja sijoitussalkussa;
- j) rahoitusjärjestelmän vakaus.

Kertomuksen on lisäksi perustuttava valvontakokemukseen, jota saadaan 77 a–77 e ja 106 artiklan, 138 artiklan 4 kohdan sekä 304, 308 c ja 308 d artiklan soveltamisesta, mukaan luettuina niiden nojalla hyväksytyt delegoidut säädökset tai täytäntöönpanosäädökset.

4. Komission kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.”

24) Korvataan 86 artikla seuraavasti:

”86 artikla

Delegoidut säädökset ja tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavat:
 - a) vakuutusmatemaattiset ja tilastolliset metodiikat 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen parhaan estimaatin laskemiseksi;
 - b) metodiikat, periaatteet ja tekniikat, joita käytetään määrittäessä asiaankuuluva riskitön korkokäyrä, jota käytetään 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen parhaan estimaatin laskennassa;

- c) olosuhteet, joissa vakuutustekninen vastuuvélka lasketaan kokonaisuutena tai parhaan estimaatin ja riskimarginaalin summana, sekä menetelmät, joita käytetään, kun vakuutustekninen vastuuvélka lasketaan kokonaisuutena 77 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- d) menetelmät ja oletukset, joita käytetään riskimarginaalin laskennassa, mukaan luettuna niiden hyväksyttävään omaan varallisuuteen kuuluvien erien määrittäminen, joita tarvitaan vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden täyttämiseen ja pääoman kustannuksen tason kalibrointiin 77 artiklan 5 kohdassa tarkoitettulla tavalla;
- e) vakuutuslajit, joiden perusteella vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteet segmentoidaan vakuutusteknisen vastuuvélan laskemiseksi 80 artiklassa tarkoitettulla tavalla;
- f) vaatimukset, jotka on täytettävä vakuutusteknisen vastuuvélan laskennassa käytettyjen tietojen asianmukaisuuden, täydellisuuden ja tarkkuuden varmistamiseksi, sekä erityisolosuhteet, joissa on asianmukaista käyttää parhaan estimaatin laskemiseen likiarvoja, tapauskohtaiset menetelmät mukaan luettuina, 82 artiklassa tarkoitettulla tavalla;
- g) spesifikaatiot, jotka koskevat 77 b artiklan 1 kohdan mukaisia vaatimuksia, mukaan luettuina menetelmät, oletukset ja vakioparametrit, joita käytetään laskettaessa 77 b artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua kuolevuusriskiä liittyvän stressin vaikutusta;
- h) spesifikaatiot, jotka koskevat 77 c artiklan mukaisia vaatimuksia, mukaan luettuina oletukset ja menetelmät, joita sovelletaan vastaavuuskorjauksen ja perusmarginaalin laskennassa;
- i) menetelmät ja oletukset 77 d artiklassa tarkoitettua volatilitteettikorjauksen laskemiseksi, mukaan luettuna kaava kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettua marginaalin laskemiseksi.

2. Jotta voidaan varmistaa vakuutusteknisen vastuuvélan menetelmien ja laskelmien jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin

- a) metodiikat, joita käytetään laskettaessa 81 artiklassa tarkoitettu vastapuolen maksukyvyttömyyteen liittyvä korjaus, jolla otetaan huomioon vastapuolen maksukyvyttömyydestä johtuvat odotetut tappiot;
- b) tarvittaessa yksinkertaistetut vakuutusteknisen vastuuvélan laskentamenetelmät ja -teknikat sen varmistamiseksi, että a ja d alakohdassa tarkoitettua vakuutusmatemaattiset ja tilastolliset menetelmät ovat oikeassa suhteessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösytykset mukaan luettuina, kantamien riskien luonteeseen, laajuuteen ja monimutkaisuuteen.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

3. Jotta voidaan varmistaa 77 b artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin menettelyt 77 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vastaavuuskorjauksen soveltamisen hyväksymiseen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä nämä tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

25) Muutetaan 92 artikla seuraavasti:

- a) korvataan otsikko seuraavasti:

”Delegoidut säädökset ja tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit”

- b) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jotta voidaan varmistaa oman varallisuuden määrittämisen jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin perusteet, joita valvontaviranomaiset noudattavat hyväksyessään oman lisävarallisuuden 90 artiklan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

1 a. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin 212 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen, rahoitus- ja luottolaitoksiin olevien omistusyhteisöjen käsittely oman varallisuuden määrittämisessä.”

c) lisätään kohta seuraavasti:

”3. Jotta voidaan varmistaa 90 artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla vahvistetaan sovellettavat menettelyt, lomakkeet ja mallit oman lisävarallisuuden käytön hyväksymistä varten.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

26) Korvataan 97 artikla seuraavasti:

”97 artikla

Delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan luettelo, jossa mainitaan oman varallisuuden erät, myös 96 artiklassa tarkoitettujen erät, joiden katsotaan täyttävän 94 artiklassa vahvistettujen perusteiden, ja esitetään kunkin oman varallisuuden erän osalta tarkka kuvaus ominaisuuksista, jotka ovat määränneet sen luokituksen.

2. Jotta voidaan varmistaa omien varojen luokituksen jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, ellei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin menetelmät, joita valvontaviranomaisten on käytettävä arvioidessaan ja hyväksyessään sellaisten oman varallisuuden erien arvioinnin ja luokituksen, jotka eivät sisälly 1 kohdassa tarkoitettuun luetteloon.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Komissio tarkastelee 1 kohdassa tarkoitettua luetteloa säännöllisesti uudelleen ja saattaa sen tarvittaessa ajan tasalle markkinoiden kehityksen perusteella.”

27) Korvataan 99 artikla seuraavasti:

”99 artikla

Oman varallisuuden hyväksyttävyyttä koskevat delegoidut säädökset

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan

a) 98 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen määrällisten rajoitusten;

b) korjaukset, jotka olisi tehtävä ilmentämään niiden oman varallisuuden erien siirtämättömyyttä, joita voidaan käyttää vain erityisestä velkasegmentistä tai erityisistä riskeistä syntyneiden tappioiden kattamiseen (korvamerkityt rahastot).”

28) Lisätään artikla seuraavasti:

”109 a artikla

Standardikaavaa koskevat yhdenmukaistetut tekniset tiedot

1. Vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskemiseksi standardikaavan mukaisesti Euroopan valvontaviranomaiset laativat yhteiskomitean kautta luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien luottoluokitusten sijoittamisesta objektiiviseen luottoluokka-asteikkoon soveltaen 111 artiklan 1 kohdan n alakohdan mukaisesti määritettyjä luokkia.

Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitea toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

2. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen ja helpottaa 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun markkinariskimoduulin laskentaa, helpottaa 105 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun vastapuoliriskimoduulin laskentaa, arvioida 101 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuja riskienvähentämistekniikoita ja laskea vakuutustekninen vastuovelka, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi seuraavien osalta:

- a) luettelot aluehallinnoista ja paikallisviranomaisista, joilta olevia saamia käsitellään samoin kuin saamia keskushallinnolta siinä maassa, missä ne toimivat, mikäli tällaisiin saamiin liittyvät riskit eivät eroa toisistaan viranomaisen veronkanto-oikeuden ja sellaisten erityisten institutionaalisten järjestelyjen vuoksi, jotka vähentävät maksukyvyttömyysriskiä;
- b) 106 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu osakeindeksi 111 artiklan 1 kohdan c ja o alakohdan mukaisesti vahvistettujen yksityiskohtaisten perusteiden mukaisesti;
- c) korjaukset, jotka tehdään euroon sidottuihin valuuttoihin 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitettussa valuuttariskialamoduulissa 111 artiklan 1 kohdan p alakohdan mukaisesti vahvistettujen, euroon sidottuihin valuuttoihin valuuttariskialamoduulin laskennan helpottamiseksi tehtäviä korjauksia koskevien yksityiskohtaisten perusteiden mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkaisee tekniset tiedot, mukaan luettuina 106 artiklassa tarkoitettua symmetristä mukautusta koskevat tiedot, vähintään neljännesvuosittain.

4. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen ja helpottaa 105 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun sairausvakuutusriskimoduulin laskentaa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii asianomaisten jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten antamat laskelmat huomioon ottaen luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi standardipoikkeamista, jotka liittyvät tiettyihin jäsenvaltioiden kansallisiin lainsäädäntötoimenpiteisiin, jotka mahdollistavat terveyteen kohdistuvia riskejä koskevien korvausten jakamisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kesken ja jotka täyttävät 5 kohdan mukaiset perusteet ja mahdolliset delegoiduilla säädöksillä vahvistetut lisäperusteet.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuja teknisiä täytäntöönpanostandardeja sovelletaan ainoastaan niihin jäsenvaltioiden kansallisiin lainsäädäntötoimenpiteisiin, jotka mahdollistavat terveyteen kohdistuvia riskejä koskevien korvausten jakamisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten kesken ja jotka täyttävät seuraavat perusteet:

- a) korvausten jakamismekanismi on läpinäkyvä ja täysin määritetty ennen vuotuista ajanjaksoa, jota se koskee;
- b) korvausten jakamismekanismiin, sairausvakuutusriskin tasoitusjärjestelmään osallistuvien vakuutusyritysten määrän ja tasoitusjärjestelmän alaisen liiketoiminnan riskiominaisuuksien avulla voidaan varmistaa, että kunkin tasoitusjärjestelmään osallistuvan yrityksen osalta tasoitusjärjestelmän alaisen liiketoiminnan vuotuisten tappioiden vaihtelu vähenee merkittävästi tasoitusjärjestelmän kautta sekä vakuutusmaksu- että korvausvastuuriikin osalta;

- c) sairausvakuutusriskin tasoitusjärjestelmän alainen sairausvakuutus on pakollinen ja korvaa osittain tai kokonaan lakisääteisen sosiaaliturvajärjestelmän antaman sairausvakuutusuojan;
- d) sairausvakuutusriskin tasoitusjärjestelmään osallistuvan vakuutusyrityksen maksukyvyttömyystapauksessa yksi tai useampi jäsenvaltion hallitus takaa maksavansa tasoitusjärjestelmän alaisen vakuutustoiminnan vakuutuksenottajille täyden korvauksen.

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan lisäperusteet, jotka kansallisten lainsäädäntötoimenpiteiden on täytettävä, sekä menetelmät ja vaatimukset tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen standardipoikkeamien laskemiseksi.”

29) Korvataan 111 artikla seuraavasti:

”111 artikla

103–109 artiklaa koskevat delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit ja tekniset täytäntöönpanostandardit

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan seuraavat:
 - a) 101 artiklan ja 103–109 artiklan mukainen standardikaava;
 - b) tarvittavat alamuodulit, joiden avulla 104 artiklassa tarkoitettuihin riskimoduuleihin kuuluvat riskit voidaan ottaa tarkemmin huomioon, sekä mahdolliset myöhemmät päivitykset;
 - c) menetelmät, oletukset ja vakioparametrit, jotka kalibroidaan 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun todennäköisyytasoon ja joita käytetään laskettaessa kutakin 104, 105 ja 304 artiklassa säädettyä perusvakavaraisuuspääomavaatimuksen riskimoduulia tai alamuodulia, 106 artiklassa tarkoitettu symmetrinen mukautusmekanismi ja asianmukainen ajanjakso ilmaistuna kuukausien lukumääränä sekä asianmukainen lähestymistapa 304 artiklassa tarkoitettujen menetelmän integroimiseksi standardikaavan mukaisesti lasketussa vakavaraisuuspääomavaatimuksessa;
 - d) korrelaatioparametrit, tarvittaessa myös liitteessä IV tarkoitettujen parametrit, ja kyseisten parametrien päivittämistä koskevat menettelyt;
 - e) vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten käyttäessä riskienvähentämistekniikoita menetelmät ja oletukset, joita käytetään arvioitaessa kyseisen yrityksen riskiprofiilin muutoksia ja korjattaessa vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskentaa;
 - f) laatuvaatimukset, jotka e alakohdassa tarkoitettujen riskienvähentämistekniikoiden on täytettävä sen varmistamiseksi, että riski on tosiasiallisesti siirretty kolmannelle;
 - f a) menetelmät ja parametrit, joita käytetään vastapuoliriskiä koskevan pääomavaatimuksen arvioinnissa, kun on kyse saamisista ehdot täyttäviltä keskusvastapuolilta, ja kyseiset parametrit siten, että varmistetaan mainittujen saamisten johdonmukainen kohtelu asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa tarkoitettujen luottolaitosten ja 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa tarkoitettujen rahoituslaitosten kohdalla;
 - g) menetelmät ja parametrit, joita käytetään 107 artiklassa säädetyn operatiivista riskiä koskevan pääomavaatimuksen arvioinnissa, mukaan luettuna 107 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu prosenttiosuus;
 - h) menetelmät ja korjaukset, joita käytetään kuvaamaan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten rajallisia mahdollisuuksia hajauttaa korvamerkittyihin rahastoihin liittyviä riskejä;
 - i) menetelmä, jota käytetään laskettaessa 108 artiklan mukaista korjausta, jolla otetaan huomioon vakuutustekniiseen vastuuelkaan ja laskennallisiin veroihin liittyvä tappioiden vaimennusvaikutus;
 - j) henkivakuutus-, vahinkovakuutus- ja sairausvakuutusriskimoduulien vakioparametrit, jotka voidaan korvata 104 artiklan 7 kohdan mukaisilla yrityskohtaisilla parametreilla;

- k) standardoidut menetelmät, joita vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset käyttävät laskeessaan j alakohdassa tarkoitettuja yrityskohtaisia parametreja, sekä mahdolliset käytettyjen tietojen täydellisyyttä, tarkkuutta ja asianmukaisuutta koskevat vaatimukset, jotka on täytettävä ennen kuin valvontaviranomaiset antavat hyväksyntänsä, ja hyväksynnässä noudatettava menettely;
- l) tiettyjä alamuodoleja ja riskimuodoleja varten yksinkertaistetut laskelmat sekä vaatimukset, jotka vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, vakuutus- ja jälleenvakuutusalan kytkösytykset mukaan luettuina, on täytettävä saadakseen oikeuden käyttää kyseisiä yksinkertaistuksia 109 artiklan mukaisesti;
- m) lähestymistapa, jota sovelletaan 212 artiklassa määriteltyihin sidosyrityksiin vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa, erityisesti 105 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen osakeriskialamoduulin laskennassa, ottaen huomioon todennäköinen väheneminen kyseisten sidosyritysten arvon vaihtelussa, mikä johtuu kyseisten sijoitusten strategisesta luonteesta ja osakasyrityksen vaikutusvallasta kyseisiin sidosyrityksiin;
- n) ulkoisten luottoluokituslaitosten antamien ulkoisten luottoluokitusten käyttö vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa standardikaavan mukaisesti ja ulkoisten luottoluokitusten sijoittaminen 109 a artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun luottoluokka-asteikkoon, minkä on oltava johdonmukaista sen kanssa, miten ulkoisten luottoluokituslaitosten antamia ulkoisia luottoluokituksia käytetään asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyjen luottolaitosten ja 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa määriteltyjen rahoituslaitosten pääomavaatimusten laskennassa;
- o) 109 a artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua osakeindeksiä koskevat yksityiskohtaiset perusteet;
- p) yksityiskohtaiset perusteet, jotka koskevat euroon sidottuihin valuuttoihin tehtäviä korjauksia 109 a artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen valuutariskialamoduulin laskennan helpottamiseksi;
- q) 109 a artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen aluehallintojen ja paikallisviranomaisten luokittelua koskevat ehdot.

2. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä, joita on sovellettava valvontaviranomaisen hyväksyessä 1 kohdan k alakohdassa tarkoitettuja yrityskohtaisia parametreja.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

3. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä arvion vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavan laskennassa käytettyjen menetelmien, oletusten ja vakioparametrien asianmukaisuudesta. Se ottaa erityisesti huomioon omaisuuseräluokkien ja rahoitusvälineiden kehityksen, näiden omaisuuserien ja rahoitusvälineiden sijoittajien käyttäytymisen sekä rahoituspalveluja koskevassa kansainvälisessä standardoinnissa tapahtuneen kehityksen. Tiettyjen omaisuuseräluokkien uudelleentarkastelu voidaan asettaa etusijalle. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin tai sen nojalla hyväksytyjen delegoitujen säädösten tai täytäntöönpanosäädösten muuttamiseksi.

4. Jotta voidaan varmistaa vakavaraisuuspääomavaatimuksen jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joilla määritetään tarkemmin määrälliset rajoitukset ja varojen hyväksyttävyyttä koskevat vaatimukset silloin, kun kyseisiä riskejä ei oteta missään alamuodulissa riittävästi huomioon.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Näitä teknisiä sääntelystandardeja sovelletaan vakuutus teknisen vastuuvielan kattaviin varoihin lukuun ottamatta sellaisia henkivakuutus sopimuksiin varattuja varoja, joissa vakuutuksenottajat kantavat sijoitusriskin. Komissio tarkastelee niitä uudelleen standardikaavaa ja rahoitusmarkkinoita koskevan kehityksen perusteella.”

30) Korvataan 114 artikla seuraavasti:

"114 artikla

Vakavaraisuuspääomavaatimuksen sisäisiä malleja koskevat delegoidut säädökset ja tekniset täytäntöönpanostandardit

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään seuraavat:
 - a) mukautukset, jotka tehdään 120–125 artiklassa vahvistettuihin vaatimuksiin osittaisen sisäisen mallin rajoitetun soveltamisalan perusteella;
 - b) tapa, jolla osittainen sisäinen malli sisällytetään kokonaisuudessaan 113 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuun vakavaraisuuspääomavaatimuksen standardikaavaan, sekä vaihtoehtoisten sisällystekniikoiden käyttöä koskevat vaatimukset.
2. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä:
 - a) sisäisen mallin hyväksymiseen 112 artiklan mukaisesti; ja
 - b) 115 artiklassa tarkoitettuun sisäiseen malliin tehtävien suurten muutosten ja sisäisten mallien muutosmenettelyn muutosten hyväksymiseen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiset toimittavat nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti."

31) Korvataan 127 artikla seuraavasti:

"127 artikla

120–126 artiklaa koskevat delegoidut säädökset

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti 120–126 artiklaan liittyviä delegoituja säädöksiä, jotka koskevat sisäisten mallien käyttöä kaikkialla unionin alueella, parantaakseen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten riskiprofiilin arviointia ja liiketoiminnan johtamista."

32) Muutetaan 129 artikla seuraavasti:

- a) korvataan 1 kohdan d alakohdan i, ii ja iii alakohta seuraavasti:
 - i) vahinkovakuutusyrityksissä kytkösytykset mukaan luettuina 2 500 000 euroa lukuun ottamatta tapauksia, joissa kaikki liitteessä I olevassa A osassa lueteltuihin vakuutusluokkiin 10–15 sisältyvät riskit tai osa niistä on katettu, jolloin tason on oltava vähintään 3 700 000 euroa,
 - ii) henkivakuutusyrityksissä kytkösytykset mukaan luettuina 3 700 000 euroa,
 - iii) jälleenvakuutusyrityksissä 3 600 000 euroa lukuun ottamatta kytkösytyksiä, joissa vähimmäispääomavaatimuksen on oltava vähintään 1 200 000 euroa,"
- b) korvataan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden on sallittava se, että niiden valvontaviranomaiset edellyttävät ajanjaksolla, joka päättyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset soveltavat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja prosenttilukuja yksinomaan yrityksen VI luvun 4 jakson 2 alajakson mukaisesti laskettuun vakavaraisuuspääomavaatimukseen."
- c) lisätään 4 kohtaan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

"Edellä 3 kohdassa tarkoitettuja rajoituksia laskettaessa yritykset eivät ole velvollisia laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimusta neljännesvuosittain."

d) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohhta seuraavasti:

”5. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2020 kertomuksen jäsenvaltioiden säännöistä ja valvontaviranomaisten toimintatavoista, jotka on hyväksytty 1–4 kohdan mukaisesti.”

33) Korvataan 130 artikla seuraavasti:

”130 artikla

Delegoidut säädökset

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään, miten 128 ja 129 artiklassa tarkoitettu vähimmäispääomavaatimus lasketaan.”

34) Korvataan 131 artiklan ensimmäisessä kohdassa päivämäärä ”31 päivänä lokakuuta 2012” päivämäärällä ”31 päivänä joulukuuta 2015” ja päivämäärä ”31 päivänä lokakuuta 2013” päivämäärällä ”31 päivänä joulukuuta 2016”.

35) Korvataan 135 artikla seuraavasti:

”135 artikla

Laadullisia vaatimuksia koskevat delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit

1. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään seuraavia seikkoja koskevat laadulliset vaatimukset:

- a) sijoituksista aiheutuvien riskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja hallinta 132 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan osalta;
- b) sellaisten erityisriskien tunnistaminen, mittaaminen, seuranta ja hallinta, jotka aiheutuvat sijoituksista 132 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin johdannaisinstrumentteihin ja varoihin, sekä sen määrittäminen, missä määrin tällaisten varojen käytön voidaan katsoa auttavan pienentämään riskejä tai helpottamaan sijoitus-salkun tehokasta hoitoa 132 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettulla tavalla.

2. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan

- a) vaatimukset, jotka lainoja vaihdantakelpoisiksi arvopapereiksi ja muiksi rahoitusvälineiksi uudelleenjärjestelvi en yritysten (alullepanijat tai järjestäjät) on täytettävä, jotta vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys saa sijoittaa tällaisiin arvopapereihin tai välineisiin, jotka on laskettu liikkeeseen 1 päivän tammikuuta 2011 jälkeen, mukaan luettuina vaatimukset, joilla varmistetaan, että alullepanija, järjestäjä tai alkuperäinen lainanantaja säilyttää koko ajan olennaisen nettomääräisen taloudellisen osuuden, joka ei missään tapauksessa saa olla pienempi kuin viisi prosenttia;
- b) laadulliset vaatimukset, jotka tällaisiin arvopapereihin tai välineisiin sijoittavien vakuutus- tai jälleenvakuutusyri- tysten on täytettävä;
- c) olosuhteet, joissa voidaan määrätä oikeasuhteinen korotettu pääomavaatimus, kun tämän kohdan a ja b alakoh- dassa säädettyjä vaatimuksia on rikottu, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 101 artiklan 3 kohdan soveltamista.

3. Jotta voidaan varmistaa 2 kohdan c alakohdan osalta jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkevira- nomainen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään kyseisessä säännöksessä tarkoitettua oikeasuhteisen korotetun pääomavaatimuksen laskentaa koskevat metodiikat.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

36) Korvataan 138 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, tarvittaessa EJRK:aa kuultuaan, toteamalla poikkeuksellisilla epäsuotui- silla tilanteilla on vaikutuksia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä, valvontaviranomainen voi jatkaa asianomaisten yritysten osalta 3 kohdan toisessa alakohdassa mainittua määräaika enintään seitsemällä vuodella ottaen huomioon kaikki asiaan vaikuttavat tekijät, mukaan luettuna vakuusteknisen vastuuvelan keskimääräinen duraatio.

Tätä kohtaa sovellettaessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toteaa kyseisen valvontaviranomaisen pyynnöstä poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1094/2010 18 artiklan mukaisia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valtuuksia. Kyseinen valvontaviranomainen voi esittää pyynnön, jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä, eivät todennäköisesti pysty täyttämään jotakin 3 kohdassa säädetyistä vaatimuksista. Poikkeuksellinen epäsuotuisa tilanne on olemassa, kun yksi tai useampi seuraavista perusteista vaikuttaa vakavasti tai epäsuotuisasti sellaisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten taloudelliseen asemaan, joiden osuus markkinoista tai asianomaisista vakuutuslajeista on merkittävä:

- a) odottamaton, voimakas ja vakava häiriö rahoitusmarkkinoilla;
- b) pitkään alhainen korkotaso;
- c) merkittävästi vaikuttava katastrofitapahtuma.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen arvioi asianomaista kansallista valvontaviranomaista kuultuaan säännöllisesti, ovatko toisessa alakohdassa tarkoitettut olosuhteet edelleen olemassa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toteaa asianomaista valvontaviranomaista kuultuaan ajankohdan, jona poikkeuksellista epäsuotuisaa tilannetta ei enää ole olemassa.

Kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen kolmen kuukauden välein edistymiskertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävän oman varallisuuden tason uudelleen saavuttamisessa tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräajan jatkaminen on peruutettava, jos edistymiskertomus osoittaa, että vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen toteamispäivän ja edistymiskertomuksen toimittamispäivän välisenä aikana ei ole saavutettu merkittävää edistymistä vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason uudelleen saavuttamisessa tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi.”

37) Korvataan 143 artikla seuraavasti:

”143 artikla

138 artiklan 4 kohtaa koskevat delegoidut säädökset ja tekniset sääntelystandardit

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään poikkeuksellisten epäsuotuisien tilanteiden lajeja ja joissa määritetään tekijät ja perusteet, jotka on otettava huomioon, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toteaa poikkeuksellisen epäsuotuisan tilanteen olemassaolon ja valvontaviranomaiset määrittävät 138 artiklan 4 kohdan mukaisen tervehdyttämisyksikön pidennyksen.

2. Jotta voidaan varmistaa 138 artiklan 2 kohdan, 139 artiklan 2 kohdan ja 141 artiklan osalta jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin 138 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tervehdyttämisyksikön suunnitelmaa, 139 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua rahoitusuunnitelmaa ja 141 artiklaa, huolehtien asianmukaisesti siitä, että vältetään prosykliset vaikutukset.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.”

38) Korvataan 149 artikla seuraavasti:

”149 artikla

Riskien tai sitoumusten muutokset

Kaikkiin muutoksiin, jotka vakuutusyritys aikoo tehdä 147 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin, on sovellettava 147 ja 148 artiklassa säädettyä menettelyä.”

39) Muutetaan 155 artikla seuraavasti:

a) lisätään 3 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Kotijäsenvaltion tai vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi lisäksi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.”

b) korvataan 9 kohta seuraavasti:

”9. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle sellaisten tapausten lukumäärä ja laji, jotka ovat johtaneet 146 ja 148 artiklan mukaiseen kielteiseen päätökseen tai joissa on toteutettu tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisia toimenpiteitä.”

40) Lisätään 158 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

”Kotijäsenvaltion tai vastaanottavan jäsenvaltion valvontaviranomainen voi lisäksi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.”

41) Korvataan 159 artikla seuraavasti:

”159 artikla

Tilastotiedot rajan ylittävistä tapahtumista

Jokaisen vakuutusyrityksen on ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle erikseen sijoitautumisvapauden perusteella ja erikseen palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella toteutettujen tapahtumien osalta vakuutusmaksujen, korvausten ja palkkioiden määrä jälleenvakuutusta vähentämättä jäsenvaltioittain ja seuraavasti:

a) vahinkovakuutustoiminta vakuutuslajeittain asiaankuuluvan delegoidun säädöksen mukaisesti;

b) henkivakuutustoiminta kussakin vakuutuslajissa asiaankuuluvan delegoidun säädöksen mukaisesti.

Kun kyse on liitteessä I olevan A osan luokasta 10, jossa rahdinkuljettajan vastuu on suljettu pois, asianomaisen yrityksen on myös ilmoitettava kyseiselle valvontaviranomaiselle vahinkotiheys ja korvausten keskimääräiset kulut.

Kotijäsenvaltion valvontaviranomaisen on toimitettava ensimmäisessä ja toisessa kohdassa tarkoitettut tiedot kohtuullisessa ajassa ja yhtenä kokonaisuutena jokaisen niitä pyytävän asianomaisen jäsenvaltion valvontaviranomaisille.”

42) Korvataan 172 artikla seuraavasti:

”172 artikla

Vastaavuus jälleenvakuutusyritysten tapauksessa

1. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin perusteet sen arvioimiseksi, vastaako sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, I osastossa säädettyä järjestelyä.

2. Jos kolmas maa täyttää 1 kohdan mukaisesti hyväksytyt perusteet, komissio voi 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jossa määritetään, että sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, vastaa tämän direktiivin I osastossa säädettyä järjestelyä.

Näitä delegoituja säädöksiä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen I osastossa säädetyn valvontajärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

3. Jos kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely on 2 kohdan mukaisesti katsottu tässä direktiivissä säädettyä järjestelyä vastaavaksi, sellaisten yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutussopimuksia, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, on kohdeltava samoin kuin tämän direktiivin mukaisesti toimiluvan saaneiden yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutussopimuksia.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, ja vaikka 1 kohdan mukaisesti määritetyt perusteet eivät täyty, komissio voi rajoitetuksi ajanjaksoksi sekä 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jossa määritetään, että sellaisten yritysten jälleenvakuutustoimintaan sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, väliaikaisesti vastaa I osastossa säädettyä järjestelyä, jos kyseinen kolmas maa täyttää vähintään seuraavat ehdot:

- a) se on antanut unionille sitoumuksen sellaisen vakavaraisuusjärjestelyn käyttöön ottamisesta ja soveltamisesta, joka voidaan arvioida vastaavaksi 2 kohdan mukaisesti ennen kyseisen rajoitetun ajanjakson päättymistä, ja vastaavuuden arviointiprosessiin osallistumisesta;
- b) se on ottanut käyttöön työohjelman täyttääkseen a alakohdassa tarkoitetun sitoumuksen;
- c) se on osoittanut riittävästi resursseja täyttääkseen a alakohdassa tarkoitetun sitoumuksen;
- d) sen vakavaraisuusjärjestely on riskiperusteinen, ja siinä asetetaan vakavaraisuutta koskevia määrällisiä ja laadullisia vaatimuksia sekä valvontaan liittyvää raportointia ja avoimuutta koskevia vaatimuksia;
- e) se on tehnyt kirjallisia sopimuksia yhteistyöstä ja luottamuksellisten valvontatietojen vaihtamisesta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja valvontaviranomaisten kanssa;
- f) sillä on riippumaton valvontajärjestelmä; ja
- g) se on ottanut käyttöön salassapitovelvollisuuden kaikille sen valvontaviranomaisten lukuun toimiville henkilöille erityisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja valvontaviranomaisten kanssa tapahtuvan tietojenvaihdon osalta.

Väliaikaista vastaavuutta koskevissa delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon komission 177 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamat kertomukset. Näitä delegoituja säädöksiä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen asianomaisen kolmannen maan edistymiskertomusten perusteella. Kertomukset esitetään vuosittain komissiolle, joka arvioi ne. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen avustaa komissiota edistymiskertomusten arvioinnissa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään ensimmäisessä alakohdassa säädetty ehdot.

5. Edellä 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu rajoitettu ajanjakso päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020 tai sinä päivänä, jona kyseisen kolmannen maan valvontajärjestely on 2 kohdan mukaisesti katsottu I osastossa säädettyä järjestelyä vastaavaksi, sen mukaan kumpi on aikaisempi.

Ajanjaksoa voidaan pidentää enintään vuodella, jos se on tarpeen, jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja komissio voivat arvioida vastaavuuden 2 kohdan mukaisesti.

6. Sellaisten yritysten kanssa tehtyjä jälleenvakuutus sopimuksia, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, jonka valvontajärjestely on katsottu väliaikaisesti vastaavaksi 4 kohdan mukaisesti, on kohdeltava samoin kuin 3 kohdassa tarkoitettuja jälleenvakuutus sopimuksia. Jäljempänä olevaa 173 artiklaa sovelletaan myös jälleenvakuutusyrityksiin, joiden kotipaikka on kolmannessa maassa, jonka valvontajärjestely on katsottu väliaikaisesti vastaavaksi 4 kohdan mukaisesti.”

43) Korvataan 176 artikla seuraavasti:

”176 artikla

Jäsenvaltioiden ilmoitus komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle

Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten on ilmoitettava komissiolle, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille toimiluvan myöntämisestä sellaiselle suoralle tai välilliselle tytäryritykselle, jonka yhteen tai useampaan emoyritykseen sovelletaan kolmannen maan lakia.

Ilmoitukseen on sisällyttävä myös tieto asianomaisen yritysrühmän rakenteesta.

Jos yritys, johon sovelletaan kolmannen maan lakia, hankkii sellaisen osuuden unionissa toimiluvan saaneesta vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksestä, että tästä vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksestä tulee kyseisen kolmannen maan yrityksen tytäryritys, kotijäsenvaltion valvontaviranomaisten on ilmoitettava siitä komissiolle, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja muiden jäsenvaltioiden valvontaviranomaisille.”

44) Korvataan 177 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle kaikista yleisistä vaikeuksista, joita niiden vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset kohtaavat sijoittautuessaan kolmanteen maahan tai harjoittaessaan siellä toimintaansa.”

45) Korvataan 210 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään rajoitettua jälleenvakuutusta (finite reinsurance) koskevasta toiminnasta aiheutuvien riskien seuraamista, hallitsemista ja valvontaa koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut säännökset.”

46) Korvataan 211 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin seuraavat perusteet valvontaviranomaisten hyväksyntää varten:

- a) luvan soveltamisala;
- b) kaikkiin sopimukseen sisällytettävät pakolliset ehdot;
- c) 42 artiklassa tarkoitettua erillisyyhtiötä johtavien henkilöiden sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset;
- d) osakkaiden tai jäsenten, joilla on määräomistusyhteyksiä erillisyyhtiöissä, sopivuutta ja luotettavuutta koskevat vaatimukset;
- e) asianmukaiset hallinto- ja kirjanpito menettelyt, riittävät sisäiset valvontamekanismit ja riskienhallintaa koskevat vaatimukset;
- f) tilinpäätöstietoja, toiminnan vakautta koskevia tietoja ja tilastotietoja koskevat vaatimukset;
- g) vakavaraisuutta koskevat vaatimukset.

2 a. Jotta voidaan varmistaa 211 artiklan 1 ja 2 kohdan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä, joita sovelletaan hyväksyttäessä erillisyyhtiöiden perustaminen, ja muodoista ja malleista, joita on käytettävä 2 kohdan f alakohtaa sovellettaessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2014.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua teknisiä täytäntöönpanostandardeiksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

2 b. Jotta voidaan varmistaa 211 artiklan 1 ja 2 kohdan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä, joita sovelletaan valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä ja tietojenvaihdossa, jos erillisyyhtiö, joka ottaa vastuulleen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskin, on sijoittautunut muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys on saanut toimiluvan.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua teknisiä täytäntöönpanostandardeiksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

3. Ennen 31 päivää joulukuuta 2015 toimiluvan saaneisiin erillisyyhtiöihin on sovellettava sen jäsenvaltion lainsäädäntöä, joka on myöntänyt erillisyyhtiölle toimiluvan. Tällaisen erillisyyhtiön kyseisen päivämäärän jälkeen aloittamaan uuteen toimintaan sovelletaan 1, 2 ja 2 a kohdan säännöksiä.”

47) Korvataan 212 artiklan 1 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) ’valvontaviranomaisten kollegiolla’ pysyvää mutta joustavaa rakennetta yhteistyötä, koordinoitua ja ryhmävalvontaa koskevan päätöksenteon helpottamista varten;”

48) Muutetaan 216 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Tällöin valvontaviranomaisen on perusteltava päätöksensä sekä ryhmävalvojalle että unionin tason perimmäiselle emoyritykselle. Ryhmävalvojan on ilmoitettava tästä valvontaviranomaisten kollegiolle 248 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Jollei tämän artiklan 2–6 kohdasta muuta johdu, 218–258 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.”

b) korvataan 4 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Valvontaviranomaisen on perusteltava päätöksensä sekä yritykselle että ryhmävalvojalle. Ryhmävalvojan on ilmoitettava tästä valvontaviranomaisten kollegiolle 248 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.”

c) korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään, missä olosuhteissa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös voidaan tehdä.”

49) Muutetaan 217 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Tällöin valvontaviranomaisten on perusteltava sopimuksensa sekä ryhmävalvojalle että unionin tason perimmäiselle emoyritykselle. Ryhmävalvojan on ilmoitettava tästä valvontaviranomaisten kollegiolle 248 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.”

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään, missä olosuhteissa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu päätös voidaan tehdä.”

50) Korvataan 227 artikla seuraavasti:

”227 artikla

Vastaavuus kolmannen maan vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten tapauksessa

1. Laskettaessa kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osakasyrityksenä olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen osalta ryhmän vakavaraisuutta 233 artiklan mukaisesti kolmannen maan vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä käsitellään pelkästään tämän laskelman tekemiseksi vastaavasti kuin sidosyrityksenä olevaa vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä.

Jos kolmas maa, jossa kyseisellä yrityksellä on kotipaikka, kuitenkin edellyttää yritykseltä toimilupaa ja määrää sen toiminnalle vähintään I osaston VI luvussa säädettyä vastaavan vakavaraisuusjärjestelyn, jäsenvaltiot voivat säätää, että laskelmassa otetaan kyseisen yrityksen osalta huomioon kyseisessä kolmannessa maassa säädetty vakavaraisuuspääomavaatimus sekä sen kattamiseen hyväksyttävissä oleva oma varallisuus.

2. Kun delegoitua säädöstä ei ole annettu tämän artiklan 4 tai 5 kohdan mukaisesti, ryhmävalvojan on tarkastettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestelyn vastaavuus osakasyrityksen pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustaa ryhmävalvojaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Ennen kuin ryhmävalvoja tekee vastaavuutta koskevan päätöksen, sen on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana näin toimiessaan kuultava asiasta muita asianomaisia valvontaviranomaisia. Päätös on tehtävä 3 kohdan mukaisesti hyväksytyjen perusteiden mukaisesti. Ryhmävalvoja ei saa tehdä kolmannelle maasta päätöstä, joka on ristiriidassa kyseisestä kolmannelle maasta aiemmin tehdyn päätöksen kanssa, paitsi kun se on tarpeen I osaston VI luvussa säädetyn valvontajärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä toisen alakohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä, ne voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun ryhmävalvoja on ilmoittanut päätöksestä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

3. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään tarkemmin perusteet sen arvioimiseksi, vastaako kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä.

4. Jos kolmas maa täyttää 3 kohdan mukaisesti hyväksytyt perusteet, komissio voi 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jossa määritetään, että kolmannen maan valvontajärjestely vastaa I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä.

Näitä delegoituja säädöksiä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen I osaston VI luvussa säädetyn valvontajärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, ja vaikka 3 kohdan mukaisesti määritettyjä perusteita ei täytetä, komissio voi 6 kohdassa tarkoitetuksi ajanjaksoksi sekä 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jossa määritetään, että sellaisiin yrityksiin sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden kotipaikka on kyseisessä kolmannessa maassa, tilapäisesti vastaa I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä, jos:

- a) voidaan osoittaa, että tuolloin on käytössä vakavaraisuusjärjestely, joka voidaan arvioida vastaavaksi 4 kohdan mukaisesti, tai että kolmas maa voi ottaa sen käyttöön ja soveltaa sitä;
- b) kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely on riskiperusteinen, ja siinä asetetaan vakavaraisuutta koskevia määrällisiä ja laadullisia vaatimuksia sekä valvontaan liittyvää raportointia ja avoimuutta koskevia vaatimuksia;
- c) kolmannen maan lait mahdollistavat yhteistyön ja luottamuksellisten valvontatietojen vaihdon vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja valvontaviranomaisten kanssa;
- d) kolmannella maalla on riippumaton valvontajärjestelmä; ja
- e) kolmas maa on ottanut käyttöön salassapitovelvollisuuden kaikille sen valvontaviranomaisten lukuun toimiville henkilöille.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettu tilapäistä vastaavuutta koskeva päätös tehdään alun perin kymmenen vuoden ajanjaksoksi, paitsi jos ennen kyseisen ajanjakson päättymistä

- a) kyseinen delegoitu säädös on kumottu; tai
- b) on annettu 4 kohdan mukaisesti annettu delegoitu säädös, jossa todetaan, että kolmannen maan valvontajärjestely on katsottu I osaston VI luvussa säädettyä järjestelyä vastaavaksi.

Tilapäistä vastaavuutta koskeva päätös uusitaan kymmeneksi vuodeksi kerrallaan, jos 5 kohdassa tarkoitettut ehdot edelleen täyttyvät. Komissio antaa tällaisen delegoidun säädöksen 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tilapäistä vastaavuutta koskevissa delegoiduissa säädöksissä on otettava huomioon komission 177 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamat kertomukset. Komissio tarkastelee säännöllisesti uudelleen tällaisia delegoituja säädöksiä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustaa komissiota päätösten arvioinnissa. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille meneillään olevista uudelleentarkasteluista ja antaa sille kertomuksen päätelmistään.

7. Jos 5 kohdan mukaisesti on annettu delegoitu säädös, jossa määritetään, että kolmannen maan valvontajärjestely on tilapäisesti vastaava, kyseinen kolmas maa katsotaan vastaavaksi 1 kohdan toista alakohtaa sovellettaessa.”

51) Korvataan 231 artikla seuraavasti:

”231 artikla

Ryhmän sisäinen malli

1. Jos vakuutus- tai jälleenvakuutusyrittäjä ja sen sidosyritykset taikka vakuutushallintayhtiön sidosyritykset yhdessä hakevat lupaa laskea ryhmän konsolidoitu vakavaraisuuspääomavaatimus sekä ryhmään kuuluvien vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten vakavaraisuuspääomavaatimus sisäisen mallin perusteella, asianomaisten valvontaviranomaisten on yhdessä päätettävä luvan myöntämisestä ja määriteltävä mahdolliset lupaehtot ja -edellytykset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hakemus jätetään ryhmävalvojalle.

Ryhmävalvojan on viipymättä tiedotettava muut valvontaviranomaisten kollegion jäsenet ja toimitettava heille täydellinen hakemus.

2. Asianomaisten valvontaviranomaisten on parhaansa mukaan pyrittävä tekemään hakemuksesta yhteinen päätös kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona ryhmävalvoja on vastaanottanut täydellisen hakemuksen.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitettujen kuuden kuukauden ajanjakson kuluessa jokin asianomainen valvontaviranomainen on saattanut asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, ryhmävalvojan on lykättävä päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on tehtävä päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi kuuden kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun asiasta on tehty yhteinen päätös.

Jos lautakunnan ehdottama päätös hylätään asetuksen (EU) N:o 1094/2010 41 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 44 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ryhmävalvoja tekee lopullisen päätöksen. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä. Kuuden kuukauden määräaika pidetään mainitun asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sovitteluaikana.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi, joilla varmistetaan 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten koskevan menettelyn yhdenmukaisen soveltamisen edellytykset, 1 kohdassa tarkoitettujen lupahakemusten osalta yhteisten päätösten helpottamiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. Kun asianomaiset valvontaviranomaiset ovat tehneet 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisten päätösten, ryhmävalvojan on toimitettava hakijalle asiakirja, jossa perustellaan päätös kaikilta osin.

6. Jos yhteisten päätösten ei ole tehty kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona ryhmävalvoja on vastaanottanut täydellisen hakemuksen, ryhmävalvojan on tehtävä hakemuksesta oma päätöksensä.

Ryhmävalvojan on otettava asianmukaisesti huomioon näkemykset ja varaukset, joita muut asianomaiset valvontaviranomaiset ovat esittäneet kyseisen kuuden kuukauden määräajan kuluessa.

Ryhmävalvojan on toimitettava hakijalle ja muille asianomaisille valvontaviranomaisille asiakirja, joka sisältää kaikilta osin perustellun päätöksen.

Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

7. Jos jokin asianomainen valvontaviranomainen katsoo, että sen valvonnassa olevan vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen riskiprofiili poikkeaa merkittävästi ryhmätasolla hyväksytyt sisäisen mallin perusoletuksista, ja jos kyseinen yritys ei ole ratkaissut asianmukaisesti valvontaviranomaisen havaitsemia ongelmia, kyseinen viranomainen voi 37 artiklan mukaisesti päättää määrätä lisäpääomavaatimuksen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen, joka on saatu tällaista sisäistä mallia soveltamalla.

Valvontaviranomainen voi poikkeuksellisissa oloissa, joissa lisäpääomavaatimus ei olisi asianmukainen, vaatia kyseistä yritystä laskemaan vakavaraisuuspääomavaatimuksensa I osaston VI luvun 4 jakson 1 ja 2 alajaksossa tarkoitettua standardikaavan perusteella. Edellä 37 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa valvontaviranomainen voi päättää määrätä lisäpääomavaatimuksen kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen vakavaraisuuspääomavaatimukseen, joka on saatu standardikaavaa soveltamalla.

Valvontaviranomaisen on perusteltava ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuihin päätöksiin sekä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykselle että muille valvontaviranomaisten kollegion jäsenille.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa ohjeita varmistaakseen tämän kohdan yhdenmukaisen ja yhtenäisen soveltamisen.”

52) Korvataan 232 kohdan ensimmäisen kohdan johdantokappale seuraavasti:

”Selvittäessään, otetaanko ryhmän riskiprofiili ryhmän konsolidoidussa vakavaraisuuspääomavaatimuksessa asianmukaisesti huomioon, ryhmävalvojan on kiinnitettävä erityistä huomiota tapauksiin, joissa 37 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuihin tilanteisiin voivat ilmetä ryhmätasolla, erityisesti jos”

53) Korvataan 232 artiklan kolmas kohta seuraavasti:

”Edellä olevan 37 artiklan 1–5 kohtaa sekä 37 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan mukaisesti hyväksytyt delegoituja säädöksiä ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja sovelletaan soveltuvin osin.”

54) Korvataan 233 artiklan 6 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

”Edellä olevan 37 artiklan 1–5 kohtaa sekä 37 artiklan 6, 7 ja 8 kohdan mukaisesti hyväksytyt delegoituja säädöksiä ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja sovelletaan soveltuvin osin.”

55) Korvataan 234 artikla seuraavasti:

”234 artikla

220–229 ja 230–233 artiklaa koskevat delegoidut säädökset

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään 220–229 artiklassa säädetyt tekniset periaatteet ja menetelmät sekä 230–233 artiklan soveltaminen erityisten oikeudellisten rakenteiden taloudellista luonnetta vastaavasti.”

56) Korvataan 237 artikla seuraavasti:

”237 artikla

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritykset: hakemusta koskeva päätös

1. Haettaessa lupaa 238 ja 239 artiklassa vahvistettujen sääntöjen soveltamiseen asianomaisten valvontaviranomaisten on valvontaviranomaisten kollegiossa täydessä yhteistyössä päätettävä haetun luvan myöntämisestä ja määritettävä mahdolliset lupaehdot ja -edellytykset.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu hakemus jätetään ainoastaan tytäryritykselle toimiluvan antaneelle valvontaviranomaiselle. Kyseisen valvontaviranomaisen on viipymättä tiedotettava muut valvontaviranomaisten kollegion jäsenet ja toimitettava heille täydellinen hakemus.

2. Asianomaisten valvontaviranomaisten on parhaansa mukaan pyrittävä tekemään hakemuksesta yhteinen päätös kolmen kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona kaikki kollegioon kuuluvat valvontaviranomaiset ovat vastaanottaneet täydellisen hakemuksen.

3. Jos 2 kohdassa tarkoitettujen kolmen kuukauden määräajan kuluessa jokin asianomainen valvontaviranomainen on saattanut asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, ryhmävalvojan on lykättävä päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa. Asiaa ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi kolmen kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun asiasta on tehty yhteinen päätös.

Jos lautakunnan ehdottama päätös hylätään asetuksen (EU) N:o 1094/2010 41 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 44 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ryhmävalvoja tekee lopullisen päätöksen. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä. Kolmen kuukauden määräaikaa pidetään kyseisen asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sovitteluaihana.

4. Jotta voidaan varmistaa 2 kohdassa tarkoitettujen yhteistä päätöstä koskevan menettelyn yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi 1 kohdassa tarkoitetuista lupahakemuksista yhteisten päätösten helpottamiseksi.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

5. Kun asianomaiset valvontaviranomaiset ovat tehneet 2 kohdassa tarkoitettujen yhteisen päätöksen, tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen on toimitettava hakijalle kaikilta osin perusteltu päätös. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava yhteinen päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

6. Jos valvontaviranomaiset eivät ole tehneet yhteistä päätöstä 2 kohdassa vahvistetun kolmen kuukauden määräajan kuluessa, ryhmävalvojan on tehtävä hakemuksesta oma päätöksensä.

Ryhmävalvojan on kyseisen määräajan kuluessa otettava asianmukaisesti huomioon seuraavat seikat:

- a) näkemykset ja varaukset, joita asianomaiset valvontaviranomaiset ovat esittäneet;
- b) varaukset, joita muut valvontaviranomaisten kollegioon kuuluvat valvontaviranomaiset ovat esittäneet.

Päätös on perusteltava, ja siihen on tarvittaessa sisällyttävä selitys, jos muiden asianomaisten valvontaviranomaisten esittämistä varauksista on poikettu merkittävästi. Ryhmävalvojan on toimitettava päätöksestä jäljennös hakijalle ja muille asianomaisille valvontaviranomaisille. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.”

57) Korvataan 238 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Valvontaviranomaisten kollegion on parhaansa mukaan pyrittävä pääsemään sopimukseen tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen ehdotuksesta tai muista mahdollisista toimenpiteistä.

Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava sopimus sitovaksi ja sovellettava sitä.”

58) Korvataan 238 artiklan 5 kohta seuraavasti:

”5. Jos valvontaviranomainen ja ryhmävalvoja ovat asiasta eri mieltä, valvontaviranomainen tai ryhmävalvoja voi saattaa asian kuukauden kuluessa valvontaviranomaisen ehdotuksesta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti, ja se tekee päätöksensä kuukauden kuluessa asian saattamisesta sen käsiteltäväksi. Kuukauden määräaikaa pidetään kyseisen asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sovitteluaihana. Asiaa ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi tässä alakohdassa tarkoitettujen kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun kollegio on päässyt asiasta sopimukseen tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen on lykättävä päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa.

Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Päätöksessä on ilmoitettava kaikki syyt, joiden perusteella se on tehty.

Päätös on toimitettava tytäryritykselle ja valvontaviranomaisten kollegiolle.”

59) Lisätään 239 artiklaan kohta seuraavasti:

”4. Valvontaviranomainen tai ryhmävalvoja voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, ne ovat eri mieltä:

- a) tervehdyttämissuunnitelman hyväksymisestä, mukaan luettuna tervehdyttämisyksikön mahdollinen pidennys, 1 kohdassa tarkoitettujen neljän kuukauden määräajan kuluessa; tai
- b) ehdotettujen toimenpiteiden hyväksymisestä 2 kohdassa tarkoitettujen kuukauden määräajan kuluessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti, ja se tekee päätöksensä kuukauden kuluessa asian saattamisesta sen käsiteltäväksi.

Asiaa ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi:

- a) ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen neljän kuukauden määräajan tai kuukauden määräajan päätyttyä;
- b) sen jälkeen, kun kollegio on päässyt asiasta sopimukseen tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan tai 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
- c) tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa kriisitilanteissa.

Neljän kuukauden tai kuukauden määräaikaa pidetään kyseisen asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna soviteluajana.

Tytäryritykselle toimiluvan antaneen valvontaviranomaisen on lykättävä päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava päätös sitovaksi ja sovellettava sitä.

Päätöksessä on ilmoitettava kaikki syyt, joiden perusteella se on tehty.

Päätös on toimitettava tytäryritykselle ja valvontaviranomaisten kollegiolle.”

60) Korvataan 241 artikla seuraavasti:

”241 artikla

Vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen tytäryritykset: delegoidut säädökset

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään

- a) perusteet, joilla arvioidaan, täyttyvätkö 236 artiklassa vahvistetut ehdot;
- b) perusteet, joilla arvioidaan, millaisia tilanteita on pidettävä 239 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuina kriisitilanteina;
- c) menettelyt, joita valvontaviranomaisten on noudatettava vaihtaessaan tietoja, käyttäessään oikeuksiaan ja täyttäessään velvollisuutensa 237–240 artiklan mukaisesti.”

61) Korvataan 242 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio laatii 31 päivään joulukuuta 2017 mennessä arvion III osaston soveltamisesta, erityisesti valvontaviranomaisten kollegioon kuuluvien valvontaviranomaisten yhteistyöstä ja kollegion toimivuudesta ja lisäpääomavaihtimusten asettamista koskevista valvontakäytännöistä, sekä antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksia tämän direktiivin muuttamiseksi.”

62) Korvataan 242 artiklan 2 kohdassa päivämäärä ”31 päivään lokakuuta 2015” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 2018”.

63) Korvataan 244 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat merkittävän riskikeskittymän määrittelyä tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa.

5. Jotta voidaan varmistaa riskikeskittymien valvonnan jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin merkittävän riskikeskittymän yksilöintiä ja asianmukaisten kynnysarvojen asettamista 3 kohtaa sovellettaessa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi lomakkeista ja malleista, joita käytetään tällaisista riskikeskittymistä ilmoittamisessa 2 kohtaa sovellettaessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti."

64) Korvataan 245 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat merkittävän ryhmänsäisäisen liiketoimen määrittelyä tämän artiklan 2 ja 3 kohtaa sovellettaessa.

5. Jotta voidaan varmistaa ryhmänsäisäisten liiketoimien valvonnan jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin merkittävän ryhmänsäisäisen liiketoimen yksilöintiä 3 kohtaa sovellettaessa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

6. Jotta voidaan varmistaa tämän artiklan yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä, lomakkeista ja malleista, joita käytetään tällaisista ryhmänsäisäisistä liiketoimista ilmoittamisessa 2 kohtaa sovellettaessa.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti."

65) Korvataan 247 artiklan 3–7 kohta seuraavasti:

"3. Asianomaiset valvontaviranomaiset voivat erityistapauksissa minkä tahansa muun valvontaviranomaisen pyynnöstä tehdä yhteisen päätöksen poiketa 2 kohdassa vahvistetuista perusteista, jos niiden soveltaminen olisi epätarkoituksenmukaista ottaen huomioon ryhmän rakenne sekä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen toiminnan suhteellinen merkitys eri maissa, ja nimetä jonkin muun valvontaviranomaisen ryhmävalvojaksi.

Tätä varten mikä tahansa asianomainen valvontaviranomainen voi pyytää keskustelun aloittamista siitä, ovatko 2 kohdassa tarkoitettujen perusteiden tarkoituksenmukaisia. Keskustelu voidaan käydä enintään kerran vuodessa.

Asianomaisten valvontaviranomaisten on parhaansa mukaan pyrittävä tekemään yhteinen päätös ryhmävalvojan valinnasta kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun keskustelua on pyydetty. Niiden on ennen päätöksen tekemistä annettava ryhmälle tilaisuus esittää kantansa.

Nimetyt ryhmävalvojan on toimitettava kaikilta osin perusteltu yhteinen päätös ryhmälle.

4. Jos 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden ajanjakson kuluessa jokin asianomainen valvontaviranomainen on saattanut asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti, asianomaisten valvontaviranomaisten on lykättävä yhteisen päätöksensä tekoa ja odotettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee mahdollisesti kyseisen asetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätöksen, ja tehtävä asiasta yhteinen päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Asianomaisten valvontaviranomaisten on tunnustettava yhteinen päätös sitovaksi ja sovellettava sitä. Kolmen kuukauden määräaika pidetään kyseisen asetuksen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna sovitte-lu aikana.

5. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on saatettu sen käsi-teltäväksi 4 kohdan mukaisesti. Asia ei saa saattaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi kolmen kuukauden määräajan päätyttyä eikä sen jälkeen, kun asiasta on tehty yhteinen päätös. Nimetyt ryhmävalvojan on toimitettava kaikilta osin perusteltu yhteinen päätös ryhmälle ja valvontaviranomaisten kollegiolle.

6. Jos yhteistä päätöstä ei tehdä, ryhmävalvojan tehtävää hoitaa tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti nimetty val-vontaviranomainen.

7. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ilmoittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle vähintään kerran vuodessa merkittävistä vaikeuksista, joita liittyy 2, 3 ja 6 kohdan soveltamiseen.

Jos ilmenee merkittäviä vaikeuksia, jotka liittyvät tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettujen perusteiden sovelta-miseen, komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään kyseiset perusteet.”

66) Muutetaan 248 artikla seuraavasti:

a) lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos ryhmävalvoja ei hoida 1 kohdassa tarkoitettuja tehtäviä tai valvontaviranomaisten kollegion jäsenet eivät tee yhteistyötä tässä kohdassa edellytetyssä laajuudessa, mikä tahansa asianomainen valvontaviranomainen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.”

b) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”3. Valvontaviranomaisten kollegion jäseniä ovat ryhmävalvoja ja kaikkien sellaisten jäsenvaltioiden valvonta-viranomaiset, joissa kaikkien tytäryritysten pääkonttorit sijaitsevat, sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti.”

c) korvataan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos koordinoitijärjestelyistä ilmenee eriäviä näkemyksiä, mikä tahansa valvontaviranomaisten kollegion jäsen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti. Ryhmävalvojan on tehtävä asiasta lopullinen päätös, joka on sopusoinnussa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kanssa. Ryhmävalvojan on toimitettava päätös muille asianomaisille valvontaviranomaisille.”

d) korvataan 5 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Koordinoitijärjestelyissä voidaan antaa lisätehtäviä ryhmävalvojalle, muille valvontaviranomaisille tai vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, jos tällä tehostetaan ryhmän valvontaa eikä heikennetä valvontaviranomaisten kolle-gion jäsenten valvontatoimia näiden yksittäisten tehtävien osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta ryhmävalvo-jalle ja muille valvontaviranomaisille tällä direktiivillä annettuja oikeuksia ja velvollisuuksia.”

e) korvataan 6 ja 7 kohta seuraavasti:

”6. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii valvontaviranomaisten kollegioiden toimintaa koskevia ohjeita niiden työskentelyä koskevien kattavien arvioiden perusteella niiden lähentymisen tason arvioimiseksi. Tällaisia arvioita laaditaan vähintään joka kolmas vuosi. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmävalvoja toimittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle arvioiden kannalta asiaankuuluvat tiedot valvontaviranomaisten kollegion toiminnasta ja mahdollisesti kohdatuista vaikeuksista.

Jotta voidaan varmistaa valvontaviranomaisten välisen koordinoinnin jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi laatia luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin valvontaviranomaisten kollegioiden toimintaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen ohjeiden mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä toisessa alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

7. Jotta voidaan varmistaa valvontaviranomaisten välisen koordinoinnin jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään tarkemmin 1–6 kohdassa tarkoitettujen ryhmävalvonnan koordinoitua.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

8. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä merkittävän sivukonttorin määrittämisestä.”

67) Muutetaan 249 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Sen varmistamiseksi, että valvontaviranomaisilla, ryhmävalvoja mukaan luettuna, on käytössään sama määrä merkityksellisiä tietoja, niiden on toimitettava toisilleen tällaiset tiedot, jotta voidaan antaa muille viranomaisille mahdollisuus suorittaa tämän direktiivin mukaiset valvontatehtävät ja helpottaa niiden suorittamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisten viranomaisten velvollisuuksia ja riippumatta siitä, ovatko ne samasta jäsenvaltiosta. Asianomaisten valvontaviranomaisten ja ryhmävalvojan on tältä osin toimitettava viipymättä toisilleen kaikki merkitykselliset tiedot niin pian kuin ne ovat saatavilla tai vaihdettava tietoja pyydettyä. Tässä alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin sisältyvät esimerkiksi tiedot ryhmän ja valvontaviranomaisten toimista sekä ryhmän toimittamat tiedot.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Jos jokin valvontaviranomainen ei ole toimittanut merkityksellisiä tietoja tai yhteistyötä ja erityisesti merkityksellisten tietojen vaihtoa koskeva pyyntö on evätty tai siihen ei ole vastattu kahden viikon kuluessa, valvontaviranomaiset voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi.

Jos asia saatetaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi, se voi toimia asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan soveltamista.”

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jotta voidaan varmistaa valvontaviranomaisten välisen koordinoinnin ja tietojenvaihdon jatkuva yhdenmukaistaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii, jollei 301 b artiklasta muuta johdu, luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritetään seuraavat:

a) tiedot, jotka ryhmävalvojan on järjestelmällisesti kerättävä ja levitettävä muille asianomaisille valvontaviranomaisille tai jotka muiden asianomaisten valvontaviranomaisten on toimitettava ryhmävalvojalle;

b) tiedot, jotka ovat ryhmätason valvonnan kannalta olennaisia tai merkityksellisiä, jotta voidaan edistää valvontaan liittyvän raportoinnin lähentymistä.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

4. Jotta voidaan varmistaa valvontaviranomaisten välisen koordinoinnin ja tietojenvaihdon yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä ja lomakkeista tietojen toimittamiseksi ryhmävalvojalle sekä menettely, jota noudatetaan tässä artikkelissa säädettyssä valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä ja tietojenvaihdossa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä syyskuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

68) Muutetaan 250 artikla seuraavasti:

”250 artikla

Valvontaviranomaisten keskinäinen kuuleminen

1. Ennen kuin asianomaiset valvontaviranomaiset tekevät päätöksen, jolla on muiden valvontaviranomaisten valvontatehtävien kannalta merkitystä, niiden on kuultava toisiaan valvontaviranomaisten kollegiossa seuraavista seikoista, sanotun kuitenkin rajoittamatta 248 artiklan soveltamista:

- a) valvontaviranomaisten hyväksyntää tai lupaa edellyttävät muutokset ryhmän vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osakkuus-, organisaatio- tai johtorakenteessa;
- b) tervehdyttämisjakson pidennystä koskeva päätös 138 artiklan 3 ja 4 kohdan nojalla;
- c) valvontaviranomaisten määräämät tärkeimmät seuraamukset ja niiden poikkeuksellisesti toteuttamat toimenpiteet, mukaan luettuina lisäpääomavaatimuksen määrääminen vakavaraisuuspääomavaatimukseen 37 artiklan nojalla ja sisäisen mallin käytön rajoittaminen I osaston VI luvun 4 jakson 3 alajakson mukaisessa vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskennassa.

Ensimmäisen alakohdan b ja c alakohtaa sovellettaessa on aina kuultava ryhmävalvojaa.

Lisäksi asianomaisten valvontaviranomaisten on ennen päätöksen tekoa kuultava toisiaan, jos päätös perustuu muilta valvontaviranomaisilta saatuihin tietoihin.

2. Valvontaviranomainen voi päättää jättää muiden valvontaviranomaisten kuulemisen suorittamatta kiireellisissä tapauksissa tai silloin, kun kuuleminen voisi vaarantaa päätöksen tehokkuuden, sanotun kuitenkin rajoittamatta 248 artiklan soveltamista. Tällöin valvontaviranomaisen on viipymättä ilmoitettava asiasta muille valvontaviranomaisille.”

69) Korvataan 254 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että niiden ryhmävalvonnan harjoittamisesta vastaavilla viranomaisilla on oikeus saada kaikki ryhmävalvonnan kannalta merkitykselliset tiedot riippumatta asianomaisen yrityksen luonteesta. Sovelletaan 35 artiklan 1–5 kohtaa soveltuvin osin.

Ryhmävalvoja voi rajoittaa useammin kuin kerran vuodessa ryhmätasolla tapahtuvaa valvontaan liittyvää säännöllistä raportointia silloin, kun 35 artiklan 6 kohdan mukainen rajoitus koskee kaikkia ryhmään kuuluvia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, ottaen huomioon ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden.

Ryhmävalvoja voi vapauttaa ryhmätasolla tapahtuvasta erakohtaisesta raportoinnista silloin, kun 35 artiklan 7 kohdan mukainen vapautus koskee kaikkia ryhmään kuuluvia vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksiä, ottaen huomioon ryhmän liiketoimintaan liittyvien riskien luonteen, laajuuden ja monimutkaisuuden sekä rahoitusjärjestelmän vakautta koskevan tavoitteen.”

70) Lisätään 255 artiklan 2 kohtaan alakohdat seuraavasti:

”Jos toiselle valvontaviranomaiselle esitettyyn pyyntöön tämän kohdan mukaisen tarkastuksen suorittamisesta ei ole vastattu kahden viikon kuluessa tai jos valvontaviranomainen ei käytännössä pysty käyttämään oikeuttaan osallistua tarkastukseen kolmannen alakohdan mukaisesti, pyynnön esittänyt viranomainen voi saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on asetuksen (EU) N:o 1094/2010 21 artiklan mukaisesti oikeus osallistua paikalla toteutettaviin tarkastuksiin, jos ne ovat kahden tai useamman valvontaviranomaisen yhdessä suorittamia.”

71) Muutetaan 256 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään julkistettavat tiedot ja vuosittain julkistettavien tietojen määräajat, kun kyse on 2 kohdan mukaisesta yhdestä vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta ja 1 kohdan mukaisesta vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevasta kertomuksesta ryhmän tasolla.”

b) lisätään kohta seuraavasti:

”5. Jotta voidaan varmistaa yhtä ja ryhmän tasolla annettavaa vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi menettelyistä ja malleista sekä välineistä, joita on käytettävä tässä artikkelissa säädetyn yhden ja ryhmän tasolla annettavan vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksen julkistamisessa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen teknisten täytäntöönpanostandardien asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.”

72) Lisätään artikla seuraavasti:

”256 a artikla

Ryhmän rakenne

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, vakuutushallintayhtiöt ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöt julkistavat ryhmän tasolla vuosittain oikeudellisen rakenteen sekä hallinto- ja organisaatorakenteen, mukaan luettuna kuvaus kaikista ryhmään kuuluvista tytäryrityksistä, olennaisista sidosyrityksistä ja merkittävistä sivukonttoreista.”

73) Korvataan 258 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimenpiteiden koordinoimiseksi.”

74) Korvataan 259 artikla seuraavasti:

”259 artikla

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kertomukset

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen antaa Euroopan parlamentille vuosittain kertomuksen asetuksen (EU) N:o 1094/2010 50 artiklan mukaisesti.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen antaa kertomuksen muun muassa kaikista merkityksellisistä ja tärkeistä kokemuksista, joita on saatu III osaston mukaisista valvontatoimista ja valvontaviranomaisten välisestä yhteistyöstä, ja erityisesti

a) ryhmävalvojan nimeämisprosessista, ryhmävalvojen määrästä ja niiden maantieteellisestä jakaumasta;

b) valvontaviranomaisten kollegion työskentelystä, erityisesti muiden valvontaviranomaisten kuin ryhmävalvojan osallistumisesta ja sitoutumisesta.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi 1 kohtaa sovellettaessa tarvittaessa sisällyttää kertomukseen myös 248 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuja arvioista saadut tärkeimmät kokemukset.”

75) Korvataan 260 artikla seuraavasti:

”260 artikla

Unionin ulkopuolisten emoyritysten vastaavuuden tarkastaminen

1. Asianomaisten valvontaviranomaisten on 213 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa tapauksessa tarkastettava, ovatko vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset, joiden emoyrityksen kotipaikka on unionin ulkopuolella, sellaisessa kolmannen maan valvontaviranomaisen valvonnassa, joka vastaa tämän osaston ryhmävalvontaa koskevissa säännöksissä tarkoitettua valvontaa 213 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten osalta.

Jos delegoitua säädöstä ei ole annettu tämän artiklan 2, 3 tai 5 kohdan mukaisesti, tarkastuksen suorittaa se valvontaviranomainen, joka toimisi ryhmävalvojana, jos 247 artiklan 2 kohdan perusteita sovellettaisiin (jäljempänä 'vastaava ryhmävalvoja'), joko emoyrityksen tai jonkin unionissa toimiluvan saaneen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustaa vastaavaa ryhmävalvojaa asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Vastaavan ryhmävalvojan on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana näin toimiessaan kuultava asiasta muita asianomaisia valvontaviranomaisia, ennen kuin se tekee vastaavuutta koskevan päätöksen. Päätös on tehtävä 2 kohdan mukaisesti hyväksytyjen perusteiden mukaisesti. Vastaava ryhmävalvoja ei saa tehdä kolmannelta maasta päätöstä, joka on ristiriidassa kyseisestä kolmannelta maasta aiemmin tehdyn päätöksen kanssa, paitsi kun se on tarpeen I osastossa säädetyn valvontajärjestelyn ja kolmannen maan valvontajärjestelyn merkittävien muutosten huomioon ottamiseksi.

Jos valvontaviranomaiset ovat eri mieltä kolmannen alakohdan mukaisesti tehdystä päätöksestä, ne voivat saattaa asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen käsiteltäväksi ja pyytää siltä apua asetuksen (EU) N:o 1094/2010 19 artiklan mukaisesti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun vastaava ryhmävalvoja on ilmoittanut päätöksestä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi toimia tällaisissa tapauksissa kyseisen artiklan nojalla saamiensa valtuuksien mukaisesti.

2. Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa määritetään perusteet sen arvioimiseksi, vastaako kolmannelta maassa ryhmien valvontaan sovellettava vakavaraisuusjärjestely tässä osastossa säädettyä järjestelyä.

3. Jos kolmas maa täyttää tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksytyt perusteet, komissio voi 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoidun säädöksen, jolla määritetään, että kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely vastaa tässä osastossa säädettyä järjestelyä.

Tällaista delegoitua säädöstä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen tässä osastossa säädetyn ryhmien valvontaan sovellettavan vakavaraisuusjärjestelyn ja kolmannelta maassa ryhmien valvontaan sovellettavan vakavaraisuusjärjestelyn mahdollisten muutosten sekä muiden vastaavuutta koskevaan päätökseen mahdollisesti vaikuttavien sääntelyn muutosten huomioon ottamiseksi.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

4. Jos komissio ei ole antanut delegoitua säädöstä 3 tai 5 kohdan mukaisesti, sovelletaan 262 artiklaa.

5. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, ja vaikka 2 kohdassa määritetyt perusteet eivät täyty, komissio voi rajoitetun ajanjakson sekä 301 a artiklan mukaisesti ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustamana asetuksen (EU) N:o 1094/2010 33 artiklan 2 kohdan mukaisesti antaa delegoituja säädöksiä, joilla määritetään, että sellaisiin yrityksiin sovellettava kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely, joiden emoyrityksen kotipaikka on unionin ulkopuolella 1 päivänä tammikuuta 2014, väliaikaisesti vastaa I osastossa säädettyä järjestelyä, jos kyseinen kolmas maa täyttää vähintään seuraavat ehdot:

- a) se on antanut unionille sitoumuksen sellaisen vakavaraisuusjärjestelyn käyttöön ottamisesta ja soveltamisesta, joka voidaan arvioida vastaavaksi 3 kohdan mukaisesti ennen kyseisen rajoitetun ajanjakson päättymistä, ja vastaavuuden arviointiprosessiin osallistumisesta;
- b) se on ottanut käyttöön työohjelman täyttääkseen a alakohdan mukaisen sitoumuksen;
- c) se on osoittanut riittävästi resursseja täyttääkseen a alakohdan mukaisen sitoumuksen;
- d) sen vakavaraisuusjärjestely on riskiperusteinen, ja siinä asetetaan vakavaraisuutta koskevia määrällisiä ja laadullisia vaatimuksia sekä valvontaan liittyvää raportointia ja avoimuutta ja ryhmien valvontaa koskevia vaatimuksia;
- e) se on tehnyt kirjallisia sopimuksia yhteistyöstä ja luottamuksellisten valvontatietojen vaihdosta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja 13 artiklan 10 alakohdassa määriteltyjen valvontaviranomaisten kanssa;

- f) sillä on riippumaton valvontajärjestelmä;
- g) se on ottanut käyttöön salassapitovelvollisuuden kaikille sen valvontaviranomaisten lukuun toimiville henkilöille erityisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja 13 artiklan 10 alakohdassa määriteltyjen valvontaviranomaisten kanssa tapahtuvan tietojenvaihdon osalta.

Väliaikaista vastaavuutta koskevilla delegoiduilla säädöksillä on otettava huomioon komission 177 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamat kertomukset. Näitä delegoituja säädöksiä on tarkasteltava säännöllisesti uudelleen asianomaisen kolmannen maan edistymiskertomusten perusteella. Kertomukset esitetään vuosittain komissiolle, joka arvioi ne. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustaa komissiota edistymiskertomusten arvioinnissa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa luettelon kaikista ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kolmansista maista verkkosivustollaan ja pitää sen ajan tasalla.

Komissio voi hyväksyä 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään ensimmäisessä alakohdassa vahvistetut ehdot. Delegoiduilla säädöksillä voidaan myös käsitellä valvontaviranomaisten valtuuksia määrätä valvontaviranomaisten lisäilmoituksia koskevia vaatimuksia väliaikaista vastaavuutta koskevan päätöksen voimassaoloaikana.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettu rajoitettu ajanjakso päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020 tai sinä päivänä, jona kyseisen kolmannen maan vakavaraisuusjärjestely on 3 kohdan mukaisesti katsottu tässä osastossa säädettyä järjestelyä vastaavaksi, sen mukaan kumpi on aikaisempi.

Ajanjaksoa voidaan pidentää enintään vuodella, jos se on tarpeen, jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja komissio voivat arvioida vastaavuuden 3 kohdan mukaisesti.

7. Jos 5 kohdan mukaisesti on annettu delegoitu säädös, jossa määritetään, että kolmannen maan valvontajärjestely on väliaikaisesti vastaava, jäsenvaltioiden on sovellettava 261 artiklaa, paitsi jos johonkin jäsenvaltioon on sijoitautunut sellainen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys, jonka taseen loppusumma on suurempi kuin unionin ulkopuolelle sijoittautuneen emoyrityksen taseen loppusumma. Tällaisissa tapauksissa ryhmävalvojan tehtävää hoitaa vastaava ryhmävalvoja.”

76) Korvataan 262 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jos 260 artiklassa tarkoitettua vastaavaa valvontaa ei ole tai jos jäsenvaltio jättää 260 artiklan 7 kohdan mukaisesti soveltamatta 261 artiklaa, kun on kyse väliaikaisesta vastaavuudesta, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin jompaakumpaa seuraavista:

- a) 218–235 artiklaa ja 244–258 artiklaa soveltuvin osin;
- b) jotakin 2 kohdassa säädetystä menetelmästä.”

77) Korvataan 300 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Tässä direktiivissä euroina ilmoitettuja määriä tarkistetaan joka viides vuosi siten, että euromääräistä perusarvoa korotetaan Eurostatin julkaisemissa kaikkien jäsenvaltioiden yhdenmukaistetuissa kuluttajahintaindeksissä 31 päivän joulukuuta 2015 ja tarkistuspäivän välisenä aikana tapahtuneen prosentuaalisen muutoksen verran ja arvo pyöristetään ylöspäin täyteen 100 000 euroon.”

78) Korvataan 301 artikla seuraavasti:

”301 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komission päätöksellä 2004/9/EY perustettu Euroopan vakuutus- ja työeläkekomitea (*). Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 4 artiklan kanssa.

301 a artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 23 päivästä toukokuuta 2014 neljän vuoden ajaksi 17, 31, 35, 37, 50, 56, 58, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 249, 256, 258, 260 ja 308 b artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen tämän neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 17, 31, 35, 37, 50, 56, 58, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 258, 256, 258, 260 ja 308 b artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevien 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 tai 308 b artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella.

301 b artikla

Teknisiä sääntelystandardeja koskeva siirtymäsäännös

1. Komissio noudattaa 24 päivään toukokuuta 2016 saakka 301 a artiklassa säädettyä menettelyä hyväksyessään ensimmäisen kerran 50, 58, 75, 86, 92, 97, 111, 135, 143, 244, 245, 248 ja 249 artiklassa säädetty tekniset sääntelystandardit. Tällaisten delegoitujen säädösten muutokset tai siirtymäkauden päätyttyä uudet tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.
2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirron asetuksen (EU) N:o 1094/2010 12 artiklan mukaisesti.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi 24 päivään toukokuuta 2016 mennessä toimittaa komissiolle teknisten sääntelystandardien luonnoksia 17, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 109 a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 216, 217, 227, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 258, 260 ja 308 b artiklassa säädettyjen delegoitujen säädösten mukauttamiseksi rahoitusmarkkinoiden tekniseen kehitykseen.

Näiden teknisten sääntelystandardien on koskettava vain ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten teknisiä näkökohtia asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua tekniset sääntelystandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 10–14 artiklan mukaisesti.

(*) Komission päätös 2004/9/EY, tehty 5 päivänä marraskuuta 2003, Euroopan vakuutus- ja työeläkekomitean perustamisesta (EUVL L 3, 7.1.2004, s. 34)."

79) Korvataan 304 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä kertomuksen 1 kohdassa esitetyn lähestymistavan soveltamisesta ja valvontaviranomaisten toimintatavoista, jotka on hyväksytty 1 kohdan mukaisesti, ja liittää siihen tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia. Kertomuksessa on oltava selvitys erityisesti tämän lähestymistavan käytön rajat ylittävistä vaikutuksista sääntelyn katvealueiden hyväksikäytön estämiseksi vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksissä.”

80) Lisätään VI osaston I lukuun jakso seuraavasti:

”3 JAKSO

VAKUUTUS- JA JÄLLEENVAKUUTUSTOIMINTA

308 a artikla

Vaiheistus

1. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä huhtikuuta 2015 varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet päättää seuraavien hyväksymisestä:

- a) oma lisävarallisuus 90 artiklan mukaisesti,
- b) 95 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitetun oman varallisuuden erien luokituksen hyväksyminen;
- c) yrityskohtaiset erityisparametrit 104 artiklan 7 kohdan mukaisesti;
- d) kokonaiset ja osittaiset sisäiset mallit 112 ja 113 artiklan mukaisesti;
- e) niiden alueelle perustettavat erillisyyhtiöt 211 artiklan mukaisesti;
- f) välissä olevan vakuutushallintayhtiön oma lisävarallisuus 226 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
- g) ryhmänsisäinen malli 230 ja 231 artiklan ja 233 artiklan 5 kohdan mukaisesti;
- h) duraatioon perustuvan osakeriskialamoduulin käyttö 304 artiklan mukaisesti;
- i) asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään tehtävän vastaavuuskorjauksen käyttö 77 b ja 77 c artiklan mukaisesti;
- j) jäsenvaltioiden niin edellyttäessä asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään tehtävän volatiliteettikorjauksen käyttö 77 d artiklan mukaisesti;
- k) riskittömiä korkoja koskevan siirtymätoimenpiteen käyttö 308 c artiklan mukaisesti;
- l) vakuutusteknistä vastuuvulkaa koskevan siirtymätoimenpiteen käyttö 308 d artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä huhtikuuta 2015 varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet

- a) määrittää ryhmävalvonnan taso ja soveltamisala III osaston I luvun 2 ja 3 jakson mukaisesti;
- b) nimetä ryhmävalvoja 247 artiklan mukaisesti;
- c) perustaa valvontaviranomaisten kollegio 248 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on 1 päivästä heinäkuuta 2015 varmistettava, että valvontaviranomaisilla on valtuudet

- a) päättää osakkuuden vähentämisestä 228 artiklan toisen kohdan mukaisesti;
- b) päättää vakavaraisuuden laskennassa käytettävästä laskentamenetelmästä 220 artiklan mukaisesti;
- c) päättää vastaavuudesta tarvittaessa 227 ja 260 artiklan mukaisesti;

- d) antaa vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksille lupa 238 ja 239 artiklassa vahvistettujen sääntöjen soveltamiseen 236 artiklan mukaisesti;
 - e) tehdä 262 ja 263 artiklassa tarkoitetut päätökset;
 - f) päättää tarvittaessa siirtymätoimenpiteiden soveltamisesta 308 b artiklan mukaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on velvoitettava asianomaiset valvontaviranomaiset käsittelemään vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten 2 ja 3 kohdan mukaisesti tekemät hyväksymis- tai lupahakemukset. Hyväksymis- tai lupahakemuksia koskevia valvontaviranomaisten päätöksiä ei sovelleta ennen 1 päivää tammikuuta 2016.

308 b artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, jotka lopettavat 1 päivään tammikuuta 2016 mennessä uusien vakuutus- tai jälleenvakuutussopimusten tekemisen ja hallinnoivat pelkästään voimassa olevaa vakuutuskantaansa lopettaakseen toimintansa, eivät kuulu tämän direktiivin I, II ja III osaston soveltamisalaan 2 kohdassa vahvistettuihin päivämääriin saakka, sanotun kuitenkin rajoittamatta 12 artiklan säännösten soveltamista, jos

- a) yritys on osoittanut valvontaviranomaista tyydyttävällä tavalla, että se lopettaa toimintansa ennen 1 päivää tammikuuta 2019; tai
- b) yritykseen sovelletaan IV osaston II luvussa vahvistettuja uudelleenjärjestelytoimenpiteitä ja hallinnoitaja on nimetty.

2. Vakuutus- tai jälleenvakuutusyritykset, jotka kuuluvat

- a) edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamisalaan, kuuluvat tämän direktiivin I, II ja III osaston soveltamisalaan 1 päivästä tammikuuta 2019 tai sitä aiemmasta ajankohdasta, kun valvontaviranomainen ei ole vakuutunut yrityksen toiminnan lopettamisessa tapahtuneesta edistymisestä;
- b) edellä olevan 1 kohdan b alakohdan soveltamisalaan, kuuluvat tämän direktiivin I, II ja III osaston soveltamisalaan 1 päivästä tammikuuta 2021 tai sitä aiemmasta ajankohdasta, kun valvontaviranomainen ei ole vakuutunut yrityksen toiminnan lopettamisessa tapahtuneesta edistymisestä.

3. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin sovelletaan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja siirtymätoimenpiteitä vain, jos seuraavat ehdot täyttyvät:

- a) yritys ei kuulu ryhmään, tai jos se kuuluu ryhmään, kaikki ryhmään kuuluvat yritykset lopettavat uusien vakuutus- tai jälleenvakuutussopimusten tekemisen;
- b) yritys antaa valvontaviranomaiselleen vuosikertomuksen, jossa esitetään, miten sen toiminnan lopettamisessa on edistytty;
- c) yritys on ilmoittanut valvontaviranomaiselleen soveltavansa siirtymätoimenpiteitä.

Edellä olevien 1 ja 2 kohdan säännökset eivät estä yritystä toimimasta tämän direktiivin I, II ja III osaston mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on laadittava luettelo kyseisistä vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksistä ja annettava se tiedoksi kaikille muille jäsenvaltioille.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että enintään neljän vuoden ajan 1 päivästä tammikuuta 2016 määräaika, jonka kuluessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava 35 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitetut tiedot vuosittain tai sitä harvemmin, lyhenee kaksi viikkoa kullakin tilikaudella siten, että se on aluksi enintään 20 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, kun kyseessä on sen 30 päivänä kesäkuuta 2016 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2017 päättyvä tilikausi, ja lopuksi enintään 14 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, kun kyseessä on sen 30 päivänä kesäkuuta 2019 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päättyvä tilikausi.

6. Enintään neljän vuoden ajan 1 päivästä tammikuuta 2016 määräaika, jonka kuluessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on julkistettava 51 artiklassa tarkoitetut tiedot, lyhenee kaksi viikkoa kullakin tilikaudella siten, että se on aluksi enintään 20 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, kun kyseessä on sen 30 päivänä kesäkuuta 2016 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2017 päättyvä tilikausi, ja lopuksi enintään 14 viikkoa yrityksen tilikauden päättymisestä, kun kyseessä on sen 30 päivänä kesäkuuta 2019 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päättyvä tilikausi.

7. Enintään neljän vuoden ajan 1 päivästä tammikuuta 2016 määräaika, jonka kuluessa vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten on toimitettava 35 artiklan 1–4 kohdassa tarkoitettut tiedot neljännesvuosittain, lyhenee yhden viikon kullakin tilikaudella siten, että se on aluksi enintään kahdeksan viikkoa 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2017 päättyvän vuosineljänneksen osalta ja lopuksi enintään viisi viikkoa suhteessa 1 päivänä tammikuuta 2019 tai sen jälkeen mutta ennen 1 päivää tammikuuta 2020 päättyvän vuosineljänneksen osalta.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 5, 6 ja 7 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin osakasyrityksenä oleviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin, vakuutushallintayhtiöihin ja rahoitusalan sekaholdingyhtiöihin ryhmän tasolla 254 ja 256 artiklan nojalla, jolloin 5, 6 ja 7 kohdassa säädettyjä määräaikoja jatketaan kuudella viikolla.

9. Sen estämättä, mitä 94 artiklassa säädetään, omaan perusvarallisuuteen kuuluvat erät sijoitetaan oman perusvarallisuuden luokkaan 1 enintään kymmenen vuoden ajaksi 1 päivästä tammikuuta 2016, edellyttäen että nämä erät

a) on laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää tammikuuta 2016 tai ennen 97 artiklassa tarkoitettun delegoidun säädöksen voimaantuloa sen mukaan kumpi on aikaisempi;

b) voitaisiin 31 päivänä joulukuuta 2015 käyttää täyttämään enintään 50 prosenttia käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista direktiivin 73/239/EY 16 artiklan 3 kohdan, direktiivin 2002/13/EY 1 artiklan, direktiivin 2002/83/EY 27 artiklan 3 kohdan ja direktiivin 2005/68/EY 36 artiklan 3 kohdan nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti;

c) muuten eivät kuuluisi 94 artiklan mukaisesti luokkaan 1 tai luokkaan 2.

10. Sen estämättä, mitä 94 artiklassa säädetään, omaan perusvarallisuuteen kuuluvat erät sijoitetaan oman perusvarallisuuden luokkaan 2 enintään kymmenen vuoden ajaksi 1 päivästä tammikuuta 2016, edellyttäen että nämä erät

a) on laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää tammikuuta 2016 tai ennen 97 artiklassa tarkoitettun delegoidun säädöksen voimaantuloa sen mukaan kumpi on aikaisempi;

b) voitaisiin 31 päivänä joulukuuta 2015 käyttää täyttämään enintään 25 prosenttia käytettävissä olevasta solvenssimarginaalista direktiivin 73/239/EY 16 artiklan 3 kohdan, direktiivin 2002/13/EY 1 artiklan, direktiivin 2002/83/EY 27 artiklan 3 kohdan ja direktiivin 2005/68/EY 36 artiklan 3 kohdan nojalla annettujen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti.

11. Kun on kyse vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksistä, jotka sijoittavat uudelleenjärjestelyihin lainoihin perustuviin vaihdantakelpoisiin arvopapereihin tai muihin rahoitusvälineisiin, jotka on laskettu liikkeeseen ennen 1 päivää tammikuuta 2011, 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 31 päivästä joulukuuta 2014, mutta ainoastaan siinä tapauksessa, että uusia suojattavia vastuita lisätään tai korvataan 31 päivän joulukuuta 2014 jälkeen.

12. Sen estämättä, mitä 100 artiklassa, 101 artiklan 3 kohdassa ja 104 artiklassa säädetään, sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) 31 päivään joulukuuta 2017 saakka vakioparametrit, joita käytetään laskettaessa keskittymäriskialamoduulia ja korkomarginaaliriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti, ovat samat suhteessa minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta kuin ne vakioparametrit, joita sovellettaisiin tällaisiin jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin;

b) vuonna 2018 vakioparametreja, joita käytetään laskettaessa keskittymäriskialamoduulia ja korkomarginaaliriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti, alennetaan 80 prosenttia suhteessa minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta;

c) vuonna 2019 vakioparametreja, joita käytetään laskettaessa keskittymäriskialamoduulia ja korkomarginaaliriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti, alennetaan 50 prosenttia suhteessa minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta;

d) alkaen 1 päivästä tammikuuta 2020 vakioparametreja, joita käytetään laskettaessa keskittymäriskialamoduulia ja korkomarginaaliriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti, ei alenneta suhteessa minkä tahansa muun jäsenvaltion oman valuutan määräisiin ja sillä rahoitettuihin saamisiin jäsenvaltioiden keskushallinnoilta ja keskuspankeilta.

13. Sen estämättä, mitä 100 artiklassa, 101 artiklan 3 kohdassa ja 104 artiklassa säädetään, vakioparametrit, joita käytetään yrityksen 1 päivänä tammikuuta 2016 tai ennen sitä ostamiin osakkeisiin laskettaessa osakeriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti ilman 304 artiklassa säädettyä vaihtoehtoa, lasketaan seuraavien painotettuna keskiarvona:

- a) vakioparametri, jota käytetään laskettaessa osakeriskialamoduulia 304 artiklan mukaisesti; ja
- b) vakioparametri, jota käytetään laskettaessa osakeriskialamoduulia standardikaavan mukaisesti ilman 304 artiklassa säädettyä vaihtoehtoa.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun parametrin painotusta lisätään vähintään lineaarisesti kunkin vuoden lopussa 0 prosentista 1 päivänä tammikuuta 2016 alkavana vuonna 100 prosenttiin 1 päivänä tammikuuta 2023.

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään perusteet, joiden on täyttyvä, mukaan luettuina osakkeet, joihin voidaan soveltaa siirtymäkautta.

Jotta voidaan varmistaa siirtymäkauden yhdenmukainen soveltaminen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi tätä kohtaa sovellettaessa noudatettavista menettelyistä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa nämä teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2015.

Siirretään komissiolle valta hyväksyä neljännessä alakohdassa tarkoitetut tekniset täytäntöönpanostandardit asetuksen (EU) N:o 1094/2010 15 artiklan mukaisesti.

14. Sen estämättä, mitä 138 artiklan 3 kohdassa säädetään, ja rajoittamatta kyseisen artiklan 4 kohdan soveltamista silloin, kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset täyttävät direktiivin 73/239/EY 16 a artiklassa, direktiivin 2002/83/EY 28 artiklassa tai direktiivin 2005/68/EY 37, 38 tai 39 artiklassa tarkoitetun solvenssimarginaalivaatimuksen, sellaisena kuin sitä sovelletaan jäsenvaltion oikeudessa päivänä, joka edeltää näiden direktiivien kumoamista 310 artiklan mukaisesti, mutta ne eivät täytä vakavaraisuuspääomavaatimusta tämän direktiivin ensimmäisen soveltamisvuoden aikana, valvontaviranomaisen on vaadittava kyseistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet saavuttaakseen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason tai pienentääkseen riskiprofiiliaan vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017.

Kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen kolmen kuukauden välein edistymiskertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason saavuttamisessa tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu määräajan jatkaminen on peruutettava, jos edistymiskertomus osoittaa, että ei ole saavutettu merkittävää edistymistä vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason uudelleen saavuttamisessa tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämättä jäämisen toteutuspäivän ja edistymiskertomuksen toimittamispäivän välisenä aikana.

15. Jos kotijäsenvaltiot ovat 23 päivänä toukokuuta 2014 soveltaneet direktiivin 2003/41/EY 4 artiklassa tarkoitettuja säännöksiä, kyseiset kotijäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa direktiivin 2002/83/EY 1–19, 27–30, 32–35 ja 37–67 artiklan noudattamiseksi antamia lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka ovat olleet voimassa direktiivin 2002/83/EY viimeisenä soveltamispäivänä, 31 päivään joulukuuta 2019 saakka.

Komissio voi hyväksyä delegoituja säädöksiä tässä kohdassa vahvistetun siirtymäkauden muuttamiseksi, kun direktiivin 2003/41/EY 17–17 c artiklan muutokset on hyväksytty ennen tässä kohdassa mainittua päivämäärää.

16. Jäsenvaltiot voivat sallia, että vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen perimmäinen emoyritys hakee 31 päivään maaliskuuta 2022 saakka ryhmän osaan sovellettavan ryhmänsisäisen mallin hyväksymistä, jos sekä yritys että perimmäinen emoyritys sijaitsevat samassa jäsenvaltiossa ja jos osa muodostaa erillisen osan, jolla on muusta ryhmästä merkittävästi erilainen riskiprofiili.

17. Sen estämättä, mitä 218 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetään, tämän artiklan 8–12 ja 15 kohdassa sekä 308 c, 308 d ja 308 e artiklassa tarkoitettuja siirtymäsäännöksiä sovelletaan soveltuvin osin ryhmän tasolla.

Sen estämättä, mitä 218 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, tämän artiklan 14 kohdassa tarkoitettuja siirtymäsäännöksiä sovelletaan soveltuvin osin ryhmän tasolla ja silloin, kun osakasyrityksinä olevat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset tai ryhmään kuuluvat vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset täyttävät direktiivin 98/78/EY 9 artiklassa tarkoitetun mukautetun vakavaraisuuden vaatimuksen, mutta ne eivät täytä ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimusta.

Komissio hyväksyy 301 a artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan ryhmän vakavaraisuuden muutokset silloin, kun voidaan soveltaa tämän artiklan 13 kohdassa tarkoitettuja siirtymäsäännöksiä, ja jotka koskevat seuraavia:

- a) 222 artiklassa tarkoitettu hyväksyttävän oman varallisuuden kaksinkertaisen käytön estäminen ja 223 artiklassa tarkoitettu ryhmäsisäisen pääoman huomiotta jättäminen;
- b) 224 artiklassa tarkoitettu varojen ja velkojen arvostus;
- c) laskentamenetelmien soveltaminen 225 artiklassa tarkoitettuihin sidosyrityksinä oleviin vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiin;
- d) laskentamenetelmien soveltaminen 226 artiklassa tarkoitettuihin välissä oleviin vakuutushallintayhtiöihin;
- e) 230 ja 233 artiklassa tarkoitetut ryhmän vakavaraisuuden laskentamenetelmät;
- f) 231 artiklassa tarkoitettu ryhmän vakavaraisuuspääomavaatimuksen laskenta;
- g) 232 artiklassa tarkoitettu lisäpääomavaatimuksen asettaminen;
- h) periaatteet, jotka koskevat 235 artiklassa tarkoitettua ryhmän vakavaraisuuden laskentaa vakuutushallintayhtiön osalta.

308 c artikla

Riskittömiä korkoja koskeva siirtymätoimenpide

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat valvontaviranomaisensa ennakkohyväksynnän perusteella soveltaa siirtymäkauden korjausta asiaankuuluvaan riskittömään korkokäyrään sallittavien vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden osalta.

2. Kunkin valuutan osalta korjaus lasketaan tietynä osuutena seuraavien erotuksesta:

- a) korko, jonka vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys määrittää direktiivin 2002/83/EY 20 artiklan nojalla annettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti kyseisen direktiivin viimeisenä soveltamispäivänä;
- b) efektiivinen vuosikorko laskettuna yhtenä diskonttokorkona, joka sallittavien vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun kassavirtoihin sovellettuna tuottaa arvon, joka on yhtä suuri kuin sallittavien vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteiden salkun parhaan estimaatin arvo, kun rahan aika-arvo otetaan huomioon käyttäen 77 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua asiaankuuluvaa riskitöntä korkokäyriä.

Kun jäsenvaltiot ovat antaneet lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä direktiivin 2002/83/EY 20 artiklan 1 kohdan B alakohdan a alakohdan ii alakohdan nojalla, tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu korko on määritettävä käyttäen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen käyttämiä menetelmiä direktiivin 2002/83/EY viimeisenä soveltamispäivänä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua osuutta pienennetään lineaarisesti kunkin vuoden lopussa 100 prosentista 1 päivänä tammikuuta 2016 alkavana vuonna 0 prosenttiin 1 päivänä tammikuuta 2032.

Kun vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat 77 d artiklassa tarkoitettua volatilitteettikorjausta, tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu asiaankuuluva riskitön korkokäyrä on 77 d artiklassa säädetty mukautettu asiaankuuluva riskitön korkokäyrä.

3. Sallittaviin vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin sisältyvät vain seuraavat vaatimukset täyttävät vakuutus- tai jälleenvakuutusvelvoitteet:

- a) sopimukset, joista vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteet aiheutuvat, on tehty ennen tämän direktiivin ensimmäistä soveltamispäivää, lukuun ottamatta mainittuna päivänä tai sen jälkeen tehtäviä sopimusten uusimisia;
- b) direktiivin 2002/83/EY viimeiseen soveltamispäivään saakka vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteita koskeva vakuutustekninen vastuuelka on määritetty kyseisen direktiivin 20 artiklan nojalla annettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti kyseisen direktiivin viimeisenä soveltamispäivänä;
- c) vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteisiin ei sovelleta 77 b artiklaa.

4. Edellä olevaa 1 kohtaa soveltavia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevat seuraavat vaatimukset:

- a) ne eivät saa sisällyttää sallittavia vakuutus- ja jälleenvakuutusvelvoitteita 77 d artiklassa tarkoitetun volatiliteettikorjauksen laskentaan;
- b) ne eivät saa soveltaa 308 d artiklaa;
- c) niiden on 51 artiklassa tarkoitetun vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa yhteydessä julkaistettava, että ne soveltavat siirtymäkauden riskitöntä korkokäyrää, ja ilmoitettava määrällisesti kyseisen siirtymätoimenpiteen soveltamatta jättämisen vaikutus taloudelliseen asemaansa.

308 d artikla

Vakuutusteknistä vastuuelkaa koskeva siirtymätoimenpide

1. Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset voivat valvontaviranomaisensa ennakkohyväksynnän perusteella soveltaa siirtymäkauden vähennystä vakuutustekniseen vastuuelkaan. Mainittua vähennystä voidaan soveltaa 80 artiklassa tarkoitettujen homogeenisten riskiryhmien tasolla.

2. Siirtymäkauden vähennys vastaa tiettyä osuutta seuraavien määrien erotuksesta:

- a) vakuutustekninen vastuuelka, josta on vähennetty saamiset jälleenvakuutus sopimuksista ja erillisyyhtiöiltä, laskettuna 76 artiklan mukaisesti tämän direktiivin ensimmäisenä soveltamispäivänä;
- b) vakuutustekninen vastuuelka, josta on vähennetty saamiset jälleenvakuutus sopimuksista, laskettuna direktiivin 73/239/ETY 15 artiklan, direktiivin 2002/83/EY 20 artiklan ja direktiivin 2005/68/EY 32 artiklan nojalla annettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti päivänä, joka edeltää näiden direktiivien kumoamista tämän direktiivin 310 artiklan mukaisesti.

Suurinta vähennettävää osuutta pienennetään lineaarisesti kunkin vuoden lopussa 100 prosentista 1 päivänä tammikuuta 2016 alkavana vuonna 0 prosenttiin 1 päivänä tammikuuta 2032.

Jos vakuutus- ja jälleenvakuutusyritykset soveltavat tämän direktiivin ensimmäisenä soveltamispäivänä 77 d artiklassa tarkoitettua volatiliteettikorjausta, ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu määrä lasketaan volatiliteettikorjauksen kanssa mainittuna päivänä.

3. Edellä 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetun siirtymäkauden vähennyksen laskennassa käytettävät vakuutusteknisen vastuuelan määrät, mukaan luettuna soveltuvin osin volatiliteettikorjauksen määrä, voidaan valvontaviranomaisen ennakkohyväksynnän perusteella tai tämän aloitteesta laskea uudelleen 24 kuukauden välein tai tätä useammin, kun yrityksen riskiprofiili on olennaisesti muuttunut.

4. Valvontaviranomainen voi rajoittaa 2 kohdassa tarkoitettua vähennystä, jos sen soveltaminen voisi alentaa yritykseen sovellettavia varoja koskevia vaatimuksia verrattuna vaatimuksiin, jotka on laskettu direktiivin 73/239/ETY, direktiivin 2002/83/EY ja direktiivin 2005/68/EY nojalla annettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten mukaisesti päivänä, joka edeltää näiden direktiivien kumoamista tämän direktiivin 310 artiklan mukaisesti.

5. Edellä olevaa 1 kohtaa soveltavia vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä koskevat seuraavat vaatimukset:

- a) ne eivät saa soveltaa 308 c artiklaa;
- b) silloin, kun ne eivät täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta siirtymäkauden vähennystä, niiden on toimitettava valvontaviranomaiselleen vuosittain kertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason uudelleen saavuttamisessa 2 kohdan a alakohdassa mainitun siirtymäkauden päättyessä tai riskiprofiilin pienentämisessä vakavaraisuusvaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi;
- c) niiden on 51 artiklassa tarkoitetun vakavaraisuutta ja taloudellista tilaa koskevan kertomuksensa yhteydessä julkaistettava, että ne soveltavat vakuutustekniseen vastuuvelkaan siirtymäkauden vähennystä, ja ilmoitettava määrällisesti kyseisen siirtymäkauden vähennyksen soveltamatta jättämisen vaikutus taloudelliseen asemaansa.

308 e artikla

Riskittömiä korkoja ja vakuutusteknistä vastuuelvää koskevien siirtymätoimenpiteiden vaiheistussuunnitelma

Vakuutus- ja jälleenvakuutusyritysten, jotka soveltavat 308 c tai 308 d artiklan mukaisia siirtymätoimenpiteitä, on ilmoitettava valvontaviranomaiselle välittömästi, kun ne toteavat, että ne eivät täyttäisi vakavaraisuuspääomavaatimusta soveltamatta mainittuja siirtymätoimenpiteitä. Valvontaviranomaisen on vaadittava kyseistä vakuutus- tai jälleenvakuutusyritystä toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi siirtymäkauden päättyessä.

Kahden kuukauden kuluessa siitä, kun on todettu, että vakavaraisuuspääomavaatimus jäisi täyttämättä, ellei mainittuja siirtymätoimenpiteitä sovellettaisi, kyseisen vakuutus- tai jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselle vaiheistussuunnitelma, jossa esitetään suunnitellut toimenpiteet vakavaraisuuspääomavaatimuksen mukaisen hyväksyttävien omien varojen tason saavuttamiseksi tai riskiprofiilin pienentämiseksi vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi siirtymäkauden päättyessä. Kyseinen vakuutus- tai jälleenvakuutusyritys voi saattaa vaiheistussuunnitelman ajan tasalle siirtymäkauden aikana.

Kyseisen vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksen on toimitettava valvontaviranomaiselleen vuosittain kertomus, jossa esitetään toteutetut toimenpiteet ja edistyminen vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttämisen varmistamiseksi siirtymäkauden päättyessä. Valvontaviranomaisen on kumottava siirtymätoimenpiteen soveltamisen hyväksyminen, jos edistymiskertomus osoittaa, että vakavaraisuuspääomavaatimuksen täyttäminen siirtymäkauden päättyessä on epärealistista.”

81) Muutetaan 309 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on saatettava 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26–32, 34–49, 51–55, 67, 68, 71, 72, 74–85, 87–91, 93–96, 98, 100–110, 112, 113, 115–126, 128, 129, 131–134, 136–142, 144, 146, 148, 162–167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210–233, 235–240, 243–258, 260–263, 265, 266, 303 ja 304 artiklan sekä liitteiden III ja IV noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.”

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Sen estämättä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on sovellettava 308 a artiklan noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä 1 päivästä huhtikuuta 2015.”

82) Lisätään artikla seuraavasti:

”310 a artikla

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstö ja resurssit

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen arvioi tämän direktiivin mukaisten valtuuksiensa ja tehtäviensä vastaanottamisesta aiheutuvat henkilöstö- ja resurssitarpeensa ja toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.”

83) Korvataan 311 artikla seuraavasti:

”311 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 308 a artiklaa sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 2015.

Sen 1, 2, 3, 5–9, 11, 12, 15, 16, 19–22, 24, 25, 33, 57–66, 69, 70, 73, 145, 147, 149–161, 168–171, 174–177, 179–184, 186–189, 191, 193–209, 267–300, 302, 305–308 ja 308 b artiklaa sekä liitteitä I, II, V, VI ja VII sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

Komissio voi hyväksyä delegoituja säädöksiä sekä teknisiä sääntelystandardeja ja täytäntöönpanostandardeja ennen kolmannessa kohdassa tarkoitettua päivämäärää.”

84) Korvataan liitteessä III olevan A osan 28 kohta seuraavasti:

”28) kaikissa tapauksissa ja vaihtoehtona 1–27 ja 29 kohdassa luetelluille vahinkovakuutusyriyksille asetuksessa (EY) N:o 2157/2001(1) määritelty eurooppayhtiö,

29) jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sallitaan se, että vahinkovakuutustoimintaa harjoittaa oikeudelliselta muodoltaan osuuskunta, ja vaihtoehtona 1–28 kohdassa luetelluille vahinkovakuutusyriyksille neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1435/2003 (*) määritelty eurooppaosuuskunta.

(*) Neuvoston asetus (EY) N:o 1435/2003, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2003, eurooppaosuuskunnan (SCE) säännöistä (EUVL L 207, 18.8.2003, s. 1).”

85) Korvataan liitteessä III olevan B osan 28 kohta seuraavasti:

”28) kaikissa tapauksissa ja vaihtoehtona 1–27 ja 29 kohdassa luetelluille henkivakuutusyriyksille asetuksessa (EY) N:o 2157/2001 määritelty eurooppayhtiö,

29) jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sallitaan se, että henkivakuutustoimintaa harjoittaa oikeudelliselta muodoltaan osuuskunta, ja vaihtoehtona 1–28 kohdassa luetelluille henkivakuutusyriyksille asetuksessa (EY) N:o 1435/2003 määritelty eurooppaosuuskunta.”

86) Korvataan liitteessä III olevan C osan 28 kohta seuraavasti:

”28) kaikissa tapauksissa ja vaihtoehtona 1–27 ja 29 kohdassa luetelluille jälleenvakuutusyriyksille asetuksessa (EY) N:o 2157/2001 määritelty eurooppayhtiö,

29) jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sallitaan se, että jälleenvakuutustoimintaa harjoittaa oikeudelliselta muodoltaan osuuskunta, ja vaihtoehtona 1–28 kohdassa luetelluille jälleenvakuutusyriyksille asetuksessa (EY) N:o 1435/2003 määritelty eurooppaosuuskunta.”

87) Lisätään liitteessä VII olevan vastaavuustaulukon sarakkeeseen ”Tämä direktiivi” 13 artiklan 27 kohta vastaamaan direktiivin 73/239/EY 5 artiklan d alakohtaa.

3 artikla

Muutokset asetukseen (EY) N:o 1060/2009

Kumotaan asetuksen (EY) N:o 1060/2009 2 artiklan 3 kohta.

4 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 1094/2010

Muutetaan asetus (EU) N:o 1094/2010 seuraavasti:

1) Korvataan 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa teknistä sääntelystandardia kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komission hyväksymä tekninen sääntelystandardi on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.

Kun komissio hyväksyy teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimitama teknisen sääntelystandardin luonnos, määräaika, jonka kuluessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa säädöstä, on yksi kuukausi tiedoksi antamisesta. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kuukaudella. Jatkettua määräaikaä voidaan jatkaa edelleen kuukaudella Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta.”

2) Korvataan 17 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, joita tämä katsoo tarvitsevana tutkimukseensa, mukaan luettuina tiedot siitä, miten 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä sovelletaan unionin oikeuden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 35 artiklassa säädettyjen valtuuksien soveltamista.”

5 artikla

Muutokset asetukseen (EU) N:o 1095/2010

Muutetaan asetus (EU) N:o 1095/2010 seuraavasti:

1) Korvataan 13 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi vastustaa teknistä sääntelystandardia kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komission hyväksymä tekninen sääntelystandardi on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kolmella kuukaudella.

Kun komissio hyväksyy teknisen sääntelystandardin, joka on sama kuin arvopaperimarkkinaviranomaisen toimittama teknisen sääntelystandardin luonnos, määräaika, jonka kuluessa Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa säädöstä, on yksi kuukausi tiedoksi antamisesta. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaä jatketaan kuukaudella. Jatkettua määräaikaä voidaan jatkaa edelleen kuukaudella Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta.”

2) Korvataan 17 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisen viranomaisen on toimitettava arvopaperimarkkinaviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, joita tämä katsoo tarvitsevana tutkimukseensa, mukaan luettuina tiedot siitä, miten 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä sovelletaan unionin oikeuden mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 35 artiklassa säädettyjen valtuuksien soveltamista.”

6 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2017 ja sen jälkeen vuosittain kertomuksen, jossa esitetään, ovatko Euroopan valvontaviranomaiset toimittaneet direktiiveissä 2003/71/EY ja 2009/138/EY säädetyt teknisten sääntelystandardien ja teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset riippumatta siitä, onko niiden toimittaminen pakollista tai vapaaehtoista, ja liittää siihen tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

7 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava 1 artiklan 1 kohdan, 2 artiklan 1, 3, 6–11, 13, 14, 17–23, 32, 34, 36, 38–44, 46–54, 56–59, 65–70, 72, 75, 76, 80, 81, 84, 85 ja 86 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.
2. Niiden on sovellettava 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2016.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

8 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 2 artiklan 25, 43 ja 82 kohtaa sovelletaan 31 päivästä maaliskuuta 2015.

9 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 16 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS